

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 484 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 20 ΟΚΤΩΒΡΗ 2007

1 ΕΥΡΩ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ

**Το πνεύμα του
«διαλόγου»
σώθηκε**

■ Ο Θ. Ρουσόπουλος ξεκαθαρίζει
**Δεν δίνουμε στο
ΙΚΑ τα κλεμμένα
2003-2008**

**Ταξική
αυτοκτονία οι
«ρεαλιστικές
λύσεις»**

ΣΕΛΙΔΕΣ 7-9

**Τα ιδιωτικά
πανεπιστήμια από
το παράθυρο**

ΣΕΛΙΔΕΣ 11, 16

■ Στο Τζάννειο με αλληργική
κρίση ο Χριστόδουλος Ξηρός

**Να καταργηθεί
επιτέλους το
καθεστώς
εξόντωσης των
πολιτικών
κρατούμενων**

ΣΕΛΙΔΑ 13

**Δεδομένη η
αύξηση του ΦΠΑ**

ΣΕΛΙΔΑ 3

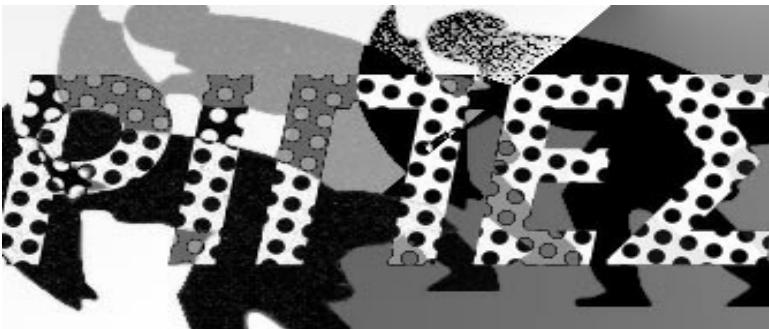
**ΥΠΟΤΑΓΗ ή
ΠΑΛΗ ΤΑΞΙΚΗ;
Στα γεράματα το λάθος
δεν διορθώνεται**

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

20/10: Ημέρα κατά οστεοπόρωσης - Γουατέμαλα: Ημέρα επανάστασης (1944) - Κένυα: Ημέρα Kenyatta 20/10/1969: Πρώτη εμφάνιση "20 Οκτώβρη" (βόμβα σε κάδο απορριμμάτων) 20/10/1950: Ο Μακάριος αρχιεπίσκοπος Κύπρου 20/10/1977: Απόπειρα εμπρησμού απόθηκών AEG (Ρέντη) - Δολοφονία Χρήστου Κασίμη 20/10/1982: Ιδρυση Οικολογικής Κίνησης Θεσσαλονίκης 20/10/1991: Δημοψήφισμα Ελευσίνας (98% όχι στην Πετρόλαιο) 20/10/1977: Βόμβα στο γερμανικό προξενείο (Πάτρα) 20/10/1905: Αρχή γενικής απεργίας (Ρωσία) 21/10: Αγγλία: Ημέρα Trafalgar (1805) - Ονδούρα: Ημέρα στρατού (1956) - Λαός: Γιορτή πανσελήνου - Σομαλία / Σουδάν: Ημέρα επανάστασης (1964) 21/10/1918: Πρώτο εργατικό συνέδριο (βασιλικό θέατρο Αθήνας) 21/10/1952: Δήλωση Νίκου Ζαχαριάδη: "Τι Πλαστήρας, τι Παπάγος, όλοι οι σύλλοι μια γενιά" 21/10/1988: Ferdinand και Imelda Marcos παραπέμπονται για υποθέσεις εκβιασμού 22/10: Πουέρτο Ρίκο: Ημέρα βετεράνων - Βατικανό: Εθνική εορτή 22/10/1962: Ναυτικός αποκλεισμός Κούβας από ΗΠΑ 22/10/1964: Αρνηση νόμπελ λογοτεχνίας από Ζαν Πωλ Σαρτρ 22/10/1988: Επιστροφή Ανδρέα από Χέρφιλντ 22/10/1977: Βόμβα στο γερμανικό προξενείο (Ηράκλειο) 23/10: Ημέρα οικολογικού χρέους 23/10/1927: Απόπομπη Τρόποκι - Ζηνόβιεφ από ΚΚΣΕ 23/10/1931: Μεταφορά Βελουχιάτη - 70 εξόριστων στη Γαύδο 23/10/1949: Ιδρυση ΟΤΕ 23/10/1956: Ουγγρική επανάσταση - σοβιετική εισβολή 23/10/1989: Ανεξαρτητοποίηση Ουγγαρίας 23/10/1998: Ο 17χρονος μαθητής Μάρκο Μπουλάτοβιτς πέφεται νεκρός όταν "εκπυρσκρότησε τυχαία" το όπλο του αστυνομικού Κυριάκου Βαντούλη (Θεσσαλονίκη) 23/10/1977: Βόμβα σε σύντερ-μάρκετ χουντικού (Ηράκλειο) 24/10: Ημέρα για αστρομάσιο - ημέρα αποτύμησης γυναικείας εργασίας - ημέρα Ηνωμένων Εθνών - Ζάμπια: Ημέρα ανεξαρτησίας (1964) 24/10/1922: Συγκέντρωση 50.000 ένοπλων μελανοχιτώνων (Νάπολι) 24/10/1968: Ταυτόχρονες εκρήξεις βομβών (ΔΕ) στην είσοδο Νομικής, στην Βαλαωρίτου και στην είσοδο Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων 24/10/1945: Τίθεται σε ισχύ ο Χάρτης των Ηνωμένων Εθνών 24/10/1948: Ο Μπερνάρ Μπαρούχ εισαγάγει τον όρο "ψυχρός πόλεμος" 24/10/1977: Προσφλάκιση Ασιμου και εκδότων μετά τα γεγονότα AEG 24/10/1978: Βόμβες σε έκθεση AEG - μπχανοκίνητο χωροφυλακής (Θεσσαλονίκη) 25/10/1927: Ιδρυση Γενικής Ασφαλείας 25/10/1949: Αποχώρηση αγγλικών στρατευμάτων από Ελλάδα 25/10/1977: Καταστροφές στο ναζιστικό νεκροταφείο (Διόνυσος) 26/10: Μπενίν / Ρουάντα: Ημέρα στρατού - Νότιο Βιετνάμ: Ημέρα συντάγματος - δημοκρατίας (1955, 1956) - Ελβετία: Ημέρα στημάτων 26/10/1912: Απελευθέρωση Θεσσαλονίκης 26/10/2002: Επέμβαση Ρώσων για απελευθέρωση 700 ομήρων από Τσετσένους (115 νεκροί) 26/10/1879: Γέννηση Leon Trotsky.

●●● Βαγγέλη, χάσαμε ●●● Το δέμα τώρα είναι τι κάνουμε μετά ●●● Διότι το γατόνι ο Σκανδαλίδης καραδοκεί και μαζί του καραδοκούν και οι μη εκτεδέντες ●●● Μέγα γατόνι και ο Λαλιώπης, περίμενε να δει που θα γείρει η πλάστιγγα για να δώσει την προ δεκαπενθημέρου προς Γιωργάκη επιστολή του ●●● Το παλιό κείμενό του αποτελεί ένα ακόμη λαλιώτειο μνημείο ●●● Και με τον αστυφύλαξ και με τον χωροφύλαξ ●●● Είναι σχιζοφρενής ο Πασόκος, που δια ψηφίσει Γιωργάκη, αν και εκτίμα ότι ο Βενιζέλος είναι καλύτερος για πρωθυπουργός και έχει μεγαλύτερες πιθανότητες να κερδίσει τον Καραμανλή; ●●● Οχι, μπουχτισμένος είναι ●●● Σκέφτεται πως έτσι όπως ήρθαν τα πράγματα, ίσως ο Γιωργάκης το πάει λίγο... κεντροαριστερά ●●● [απ' αυτό το πλευρό να κοιμάσαι, φίλε Πασόκε] ●●● Ποιο ήταν το ολέθριο λάθος του Μπένι; ●●● Οτι αγκάλιασε τον Σημίτη, το πιο μισητό πρόσωπο για τους

Πασόκους ●●● Μωρέ καλά λένε κάποιοι ψυχολόγοι, ότι τα όρια λατρείας και μίσους είναι δυσδιάκριτα ●●● Τώρα πάντως εξηγείται τι εννοούσαν οι Πασόκοι με το «Γιώργο άλλαξε τα όλα» ●●● Απλά, ο Γιωργάκης, που δεν ξέρει καλά ελληνικά, κατάλαβε λάδος το μήνυμα και νόμισε ότι ζητούσαν τη Ματσούκα, τη Μαριλίζα και την Καραχασάν ●●● Τη Φώφη τη βάζουμε χώρια, διότι μία είναι η Φώφη ●●● Εκείνο το πόρισμα ζορμπά για το ΤΣΠΕΑΘ ακόμα να γίνει; ●●● Κόκαλα έχει ο καφές; ●●● Εμείς πάλι γιατί μυριζόμαστε πα-

ρασκήνιο; ●●● Υστερα, ρε Μπένι, ίδιο είναι το άσημο Τραχήλι Ευβοίας με το δάσημο Καλέντζι Αχαΐας; ●●● Εντάξει, δυμήθηκαν οι «χωριανοί» ότι μικρός ντυνόσουν παπαδάκι, αλλά πόσες δεκατίες είχε να πατήσεις στο χωριό του παπούου σου; ●●● Επειδή μορφωμένος άνδρωπος είσαι και δεν αγνοείς το εγελιανό, ότι η ιστορία επαναλαμβάνεται ως φάρσα, ●●● δια πρέπει να συμπεράνουμε ότι στην περίπτωση ταιριάζει ένας στίχος ●●● «το γαρ πολύ της δλίψεως γεννά παραφρούσην» ●●● Φιλομπενική εφημερίδα έγραψε: «μπήκε στη Βενιζέλου (την είπε επισκεπτόμενος το χωριό του παππού του): «Δεν διψούν οι παράγοντες του πολιτικού συστήματος. Αυτοί περνάνε καλά και στην αντιπόλευση. Οι πολίτες διψούν για την εξουσία!!!» ◆ Ο γραμματέας του «Κι Κίνας Χου Ζιντάο τόνισε στο συνέδριο του κόμματος ότι η πολιτική των μεταρρυθμίσεων πρέπει να βαθύνει, αλλά πάντοτε στο πλαίσιο της... «σοσιαλιστικής δημοκρατίας». Και ο «Ριζοσπάστης» (16.10.07) παρουσίασε με καμάρι τη σχετική ειδηση. Τέτοιο «σοσιαλισμό» ονειρεύονται εκεί στον Περισσό.

◆ Στο αρχείο τέθηκε η μηνυτήρια αναφορά κατά του πρώην προέδρου του Αρείου Πάγου P. Κεδίκογλου (αλήθεια, οι επιχειρήσεις «του υιού» πτώς πάνε); Ο αρμόδιος αντεισαγγελέας του Α.Π. που την ανέλαβε απεράνθη, ότι καλώς ψήφισαν μερικοί αρεοπορίτες από το τηλέφωνο, διότι... συνηθίζεται. Δεν περιέννιψε τίποτα διαφορετικό. Δεν τρέφουμε αυτοπάτες. Η Δικαιοσύνη φροντίζει συχνά να μας θυμίζει (και γ' αυτό πρέπει να την ευχαριστήσουμε), ότι είναι ένας μηχανισμός σε διατεταγμένη αποστολή. Τα διάφορα κλιμάκια της γνωρίζουν να σηκώνουν προστατευτική ασπίδα γύρω από τα νυν και πρώην στελέχη της που έδρασαν στο πλαίσιο αυτής της αποστολής. ◆ Αν φάνητε την πραγματική ποδοσφαιρική αλήτεια, αναζητήστε τη στο πρόσωπο του διεθνή ποδοσφαιριστή Στ. Γιαννακόπουλου, που με ιταμό ύφος έψεξε τους φιλάθλους που δεν πλημμύρισαν το προηγούμενο

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ <<Κ>>

● Η Μ.Β. 100 ευρώ

Σάββατο το ΟΑΚΑ, αποφαινόμενος με θράσος χλίων πιθήκων ότι «δεν μπορεί να είναι δικαιολογία το ακριβό εισιτήριο». Ο χρυσοκάνθαρος κλωτσοσκούφης φέγγει τους μεροκαματιάρηδες που προτίμησαν να καθήσουν και να δουν το ματς από την τηλεόραση, αντί να δώσουν ενώπιο μεροκάμπιτο και' ώπομ, προκειμένου αυτός και οι συνάδελφοί του να μοιραστούν (εκτός των άλλων) έξτρα πριμ ύψους 250.000 ευρώ!

◆ Ο «πράσινος» πρόεδρος της ΑΔΕΔΥ Σπ. Παπαστύρου δήλωσε ότι ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ «ενωπικά θα αντιμετωπίσουν τις επιθέσεις στο Ασφαλιστικό, όπως συνέβη και με το σχέδιο Σμήνη». Μπα, από πότε έπαιψε να είναι «σχέδιο Γιαννίτση» και έγινε «σχέδιο

Σημίτη»; Από τότε που ο Σημίτης βρέθηκε απέναντι (αντί δίπλα) στο Γιωργάκη, στο πλευρό του οποίου στέκεται ο Παπαστύρου. Το θράσος ήταν ανέκαθεν βασικό προσόν για να κάνει καριέρα ένας γραφειοκράτης συνδικαλιστής.

◆ Ετερος γραφειοκράτης συνδικαλιστής, που κάνει πλέον πολιτική καριέρα, ο «γαλάζιος» Γ. Μανώλης, χολωμένος που τον πέρασαν στην υφυπουργική επετηρίδα νεότεροι συνάδελφοί του, δήλωσε ότι δεν πρόκειται να ψηφίσει ασφαλιστικό νομοσχέδιο «και περιλαμβάνει τις οπώψεις Γκαργκάνων». Οταν έρθει το νομοσχέδιο, θα το ψηφίσει φυσικά, διότι... δεν θα περιλαμβάνει τις απόψεις Γκαργκάνων. Πάσι γνωρίζετε ότι χτίζονται οι πολιτικές καριέρες; Κά-

τι πρέπει να κάνεις για να βρίσκεσαι στο προσκήνιο και κάποια στηγάνι να σου δώσει σημασία ο αρχηγός.

◆ Θα μπορούσε να είναι και η παπάρα της εβδομάδας για το 1%, θα ήθελα να σας πω πως πράγματι από το 2003 έως σήμερα το ποσοστό χρηματοδότησης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ έχει κυμανθεί από 0,85% έως 0,90% του Α.Ε.Π., κατά μέσο όρο 0,88%. Είναι πολύ κοντά στο 1%, αλλά κατά τη λιγότερο.

Σοφία Καλαντζάκου

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

γίας- 24,6% για το α' τρίμηνο 2007- στην Ευρωπαϊκή Ενωση των 27 κατέχει η χώρα μας στην κατηγορία των νέων κάτω των 25 ετών, αλλά και στις γυναίκες (13,3%). Οι μακροχρόνια άνεργοι μάλιστα υπολογίζονται σε 245.860 (το 2006). Νέα Την ώρα που ο δήμος Πειραιά έχει πνηγεί στα σκουπίδια και το ταμείο είναι μείον (μόλις προσφατα ο δήμος δανείστηκε 80 εκατομμύρια ευρώ) ο Δήμαρχος Πειραιά το έχει ρίξει στις πολυτελείες. Με απόφαση της

ΔΕΠΕΠ (Δημοτική Επιχείρηση Π

ΚΟΝΤΡΑ

■ Ομολογούν το μπάχαλο

«Προκειμένου το Υπουργείο Εσωτερικών να συγκεντρώσει στοιχεία για την ορθολογική αξιοποίηση του Τεχνικού Εξοπλισμού των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων του Κράτους σε περίπτωση εκδήλωσης φυσικής ή άλλης καταστροφής, παρακαλούμε να συμπληρώσετε με ακρίβεια και να υποβάλλετε στην υπηρεσία μας, το αργότερο μέχρι 1-11-2007, το συνημένο πίνακα μαζί με τα αντιστοιχα "Δελτία απογραφής μηχανημάτων - σχημάτων".

Η εγκύλιος του υπουργείου Εσωτερικών με θέμα: «Απογραφή Μηχανολογικού Εξοπλισμού Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων» έχει ημερομηνία 13 Οκτώβρη 2007. Δηλαδή, τώρα θυμήθηκε ο Παυλόπουλος, υπεύθυνος για την Πολιτική Προστασία, να απογράψει τα οχήματα και μηχανήματα που διαθέτουν οι νομαρχίες της χώρας. Επιβεβαιώνει έτσι αυτό που γράφαμε για τις καταστροφικές πυρκαϊγές του περασμένου καλοκαιριού. Οτι κήρυξαν όλη τη χώρα σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης, αλλά αυτό ήταν κενό γράμμα, γιατί δεν είχαν κανένα σχέδιο εφαρμογής αυτής της κατάστασης. Αποδεικνύεται ότι δεν είχαν καν καταγράψει τα οχήματα και μηχανήματα των νομαρχιών. Πόσο μάλλον των ιδιωτών που θα

έπρεπε να επιτάξουν και να διαθέσουν εκεί που χρειαζόταν. Κι όμως, τον περασμένο Μάρτη, Καραμανλής, Παυλόπουλος και Πολύδωρας είχαν οργανώσει φίέστα, για να διαφημίσουν ότι για πρώτη φορά ο κρατικός μηχανισμός ήταν πανεύομος από τόσο νωρίς, ενώπιον της νέας αντιπυρικής περίοδου. Τώρα, εμμένως ομολογούν το μπάχαλο (ούτε αυτό το στοιχείο δεν είχαν φροντίσει να οργανώσουν), που έζησαν με δραματικό τρόπο οι κάποιοι των πυρόπληκτων περιοχών και παρακαλούμενος λίγες ολόκληρη η Ελλάδα.

Περιττεύει, βέβαια, να πούμε ότι το μπάχαλο θα συνεχιστεί και μετά την απογραφή του μηχανολογικού εξοπλισμού των νομαρχιών. Θα πάρουν κάποια χαρτιά, θα τα κλειδώσουν σε κάποια συρτάρια και την κρίσιμη ώρα δεν θα είναι σε θέση να κάνουν συντονισμό και διάθεση των μέσων. Γιατί αυτό απαιτεί πολιτική βουλήση για οργάνωση μηχανισμού παρέμβασης. Μόνιμου μηχανισμού, που δραστηριοποιείται όλο το χρόνο και δεν περιμένει να ξεσπάσει το «κακό» για να τρέξει πανικόβλητος να μπαλώσει τρύπες. Για να γίνει αυτό απαιτούνται κονδύλια και ο προϋπολογισμός «περί αλλα τυρβάζει».

Είναι τρελοί αυτοί οι Πασόκοι, Εθα έλεγε κάποιος, παραφράζοντας τη γνωστή ατάκα από τον «Αστέρι». Ολα τα γκάλοπτ που γίνονται ενώπιον της προεδρικής εκλογής εξακολουθούν να παρουσιάζουν σταθερά την ίδια εικόνα: θα ψηφίσουν τον Γιωργάκη για αρχηγό (η φαλίδα από τον Μπένι δεν μειώνεται σε βαθμό που να προϊδείται για ντερμπτι), αλλά θεωρούν ότι αποτελεσματικότερη αντιπολίτευση θα ασκήσει και καταλληλότερος για να κερδίσει τον Καραμανλή είναι ο Μπένι! Επειδή, όμως, στην πολιτική δεν επιβιώνουν για πολύ σχιζοφρενικές καταστάσεις, η επιμονή σ' αυτό το μοντέλο συμπεριφοράς απαιτεί πολιτική ανάλυση και όχι ψυχολογική ζουσες προσεγγίσεις.

Θα λέγαμε, λοιπόν, ότι έχουμε εδώ την ανάμιξη μιας τάσης που έρχεται από το παρελθόν με την επιρροή που ασκεί στο πολιτικό σκέπτεσθαι η προπαγάνδα των «μίντια». Δέχονται οι πράσινοι απόδοι αυτό που προσπαθούν να τους επιβάλλουν τα «μίντια», ότι δηλαδή ο Βενιζέλος έχει μεγαλύτερες πιθανότητες από τον Παπανδρέου στην κόντρα με τον Καραμανλή, ταυτόχρονα όμως επιμένουν πεισματικά στον Παπανδρέου (προκαλώντας κρίσεις υπερβάσεις στους Πρετεντέρακους, που πίστεψαν ότι η επιβολή του Βενιζέλου θα είναι ένας υγιεινός περίπτωτος), διότι θεωρούν ότι με αυτόν το ΠΑΣΟΚ έχει μεγαλύτερες πιθανότητες να πάει αριστερότερα (έτοις όπως αυτοί αντιλαμβάνονται το αριστερότερα).

Και γιατί πιστεύουν περισσότερο στην αυτοκριτική του Γιωργάκη από τις εξαγγελίες του Βενιζέλου; Εδώ παίζει σίγουρα ρόλο και η απεχθής, αυτοκρατορική εικόνα που βγάζει ο Βενιζέλος, σε αντίθεση με το

η παπανδρέϊκη παράδοση (το αστικό πολιτικό σύστημα στην Ελλάδα περιστρέφεται γύρω από τον άξονα παραδοσιακών οικογενειών), και ο χοντροκομένος τρόπος με τον οποίο «πουστάρισαν» τον Μπένι οι «βαρόνοι των μίντια», αλλά και ο ενσαρκισμός του τελευταίου με τον Σημίτη, που είναι το πιο μιητό πρόσωπο για τον κόσμο του ΠΑΣΟΚ.

Με όλα λόγια, αυτό που εμφανίζεται ως πρόβλημα επιλογής ανάμεσα σε πρόσωπα δεν είναι παρά μια αντανάκλαση της βαθιάς πολιτικής κρίσης της συσταλδημοκρατίας. Το ΠΑΣΟΚ έχει οπαδούς στα εργαζόμενα στρώματα της κοινωνίας. Εργάτες, εργαζόμενος, φτωχούς αγρότες, μικροεπαγγελματίες. Ανθρώπους που πλήρωνται από την παρατεινόμενη λιτότητα και που αντιμετωπίζουν με δέος τις επερχόμενες νέες επιθέσεις στο εισόδημα και τα δικαιώματά τους. Δεν έχει μόνο τα γνωστά λαμβάγια. Και αυτός ο εργαζόμενος κόσμος προσπαθούσε να βολευτεί με βάση τις κομματικές του γνωριμίες και κάποιου βολεύσαν. Όμως, αυτό που προσωπικό βόλεμα δεν άλλαζε τις καταστροφικές επιπτώσεις των οικονομικών εξελίξεων. Ο άνεργος Πασόκος μπορεί να βολευύσαν για κάποιους μήνες σε κάποιο πρόγραμμα, όμως θα προτιμούσε να μην είναι άνεργος. Ο φτωχός αγρότης βόλευε κάπως τα χρέη του στην τράπεζα και έφερνε το στρατεύμένο γιο του να υπηρετεί κοντά στο χωριό, όμως ταυτόχρονα βίωνε τις καταστροφικές συνέπειες της νέας ΚΑΠ.

Όλα αυτά τα δεινά πήραν εφιαλτικές διαστάσεις την πε-

ρίδο του σημιτικού «εκσυγχρονισμού». Το 2004 ο βασικός πυρήνας των ψηφοφόρων παρέμεινε στο ΠΑΣΟΚ και σ' αυτό έπαιξε ρόλο το «σόου» με την αυτοκρατορική τύπου εκλογή του Γιωργάκη. Η «κινούμενη άμμος» μετακινήθηκε προς τη ΝΔ. Όμως, εκείνοι που παρέμειναν στο ΠΑΣΟΚ είδαν ότι τίποτα δεν άλλαξε και ότι στα βασικά ζητήματα το ΠΑΣΟΚ στήριζε την πολιτική της ΝΔ, που αποτελούσε συνέχεια της πολιτικής Σημίτη. Τα αποτελέσματα φάνηκαν στις πρόσφατες εκλογές, που ένα σημαντικό ποσοστό στράφηκε προς τ' αριστερά του αστικού πολιτικού φάσματος, επιλέγοντας ισχυρότερη αντιπολιτευτική τακτική.

Ετσι όπως ήρθαν τα πράγματα, ο μεν Βενιζέλος βρέθηκε αγκαλιά με τον Σημίτη, υποσχόμενος απλώς επάνοδο στην εξουσία, ο δε Γιωργάκης, στην προσπάθειά του να αφυνθεί, τα βάλε με την περίοδο Σημίτη και του 'κατες ο πρώτος αριθμός του λαχείου. Διότι αυτό, ως προεκλογική στρατηγική στον ογκώνα για την αρχηγία, ήταν πιο κοντά σ' αυτό που θελεί η πλειοψηφία των οπαδών του ΠΑΣΟΚ. Ακριβώς αυτό αποτυπώνουν τα γκάλοπ και η κλίκα του Γιωργάκη δεν έχει κανένα λόγο ν' αλλάξει τη στρατηγική της (μάζεψε μάλιστα διάφορους «έξαλους» τύπου Τζουμάκα, που της έκαναν ζημιά). Αντίθετα, η κλίκα Βενιζέλου επιμένει στην επαγγελία της εξουσίας, επικουρούμενη από τα πασοκόχρωμα ΜΜΕ, με πιο προσεκτικό τρόπο. Εχει ελπίδες ν' αλλάξει τους συσχετισμούς; Οπως δείχνουν τα πράγματα όχι, αλλά μένουν ακόμη τρεις εβδομάδες, στη διάρκεια των

οποίων θα επιδιώξουν να κάνουν προσαρμογές προς αυτό που θελεί ν' ακούσει το πράσινο ακροατήριο των φτωχών

λαϊκών στρωμάτων. Αν τους «κάτσει», τότε μπορεί να υπάρξει δεύτερος γύρος με αλλαγή στο προεκλογικό κλίμα.

Δεδομένη η αύξηση του ΦΠΑ

Οταν κατατέθηκε το προσχέδιο του προϋπολογισμού, σημειώσαμε (όχι μόνο εμείς) πως η αύξηση του ΦΠΑ μέσα στο 2008 πρέπει να θεωρείται δεδομένη. Διότι το σχετικό κονδύλι εμφανίζεται αυξημένο κατά 13,4% και τέτοια αύξηση δεν μπορεί να προκύψει από την «πάταξη της φοροδιαφυγής», όπως δηλώνει ο Αλογοσκούφης. Το μόνο προς εξέταση θέμα για την κυβέρνηση είναι ο χρόνος επιβολής της αύξησης, που σχετίζεται και με τις προεκλογικές «δεσμεύσεις» του Καραμανλή και του Αλογοσκούφη. Ψάχνουν δηλαδή έναν εύσχημο τρόπο για να ρίξουν στον ελληνικό λαό τη νέα ΦΑΠΑ.

Την περασμένη Κυριακή μια σειρά εφημερίδες, επικαλούμενες πηγές του υπουργείου Οικονομικών, προανήγγειλαν αύξηση του ΦΠΑ κατά δυο μονάδες. Και μόνο η δημοσίευση σε περισσότερες από μία εφημερίδη δείχνει πως δεν πρόκειται για φανταστική αλλά για υπαρκτή ειδηση. Κάποιοι που ασχολούνται με το θέμα μιλήσαν, χωρίς να αποκλείεται να πήραν εντολή να μιλήσουν, προκειμένου να προετοιμαστεί το έδαφος.

Τη Δευτέρα, την ειδηση επιβεβαίωσε εμμένωσης ο ίδιος ο Αλογοσκούφης. Βγαίνοντας από το Μαξίμου, όπου μαζί με τον Φώλια είχε συνεργασία με τον Καραμανλή, δέχτηκε την εξής αβανταδόρικη ερώτηση: «Έχετε μυστική συμφωνία με τον κ. Αλμούνια για αύξηση του ΦΠΑ;». Απάντησε με την εξής εύγλωττη δήλωση: «Δεν υπάρχουν μυστικές συμφωνίες και δεν υπάρχει και τίποτα νεότερο αναφορικά με τη φορολογική πολιτική. Οι στόχοι της οικονομικής μας πολιτικής είναι σαφείς: η συνέχιση της δημοσιονομικής εξυγίανσης σε συνθήκες υψηλής ανάπτυξης και επαρκούς χρηματοδότησης του κοινωνικού κράτους».

Βλέπετε πουθενά να διαφεύδεται επικείμενη αύξησ

Ξεπουλήματα και αντιστάσεις

Ησυνέχιση των απεργιών στα βρετανικά ταχυδρομεία (Ρόγιαλ Μέιλ) μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τετάρτη βράδυ) αποτελεί μέγα πτονοκέφαλο για την «εργατική» κυβέρνηση Μπράουν. Παρά τη μαζικότητα της απεργίας, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία κατεληξε σε συμφωνία την περασμένη Παρασκευή, σύμφωνα με την οποία οι αυξήσεις που θα δοθούν θα είναι της τάξης των 6.9% σε δύο χρόνια (η αρχική πρόταση μιλούσε για 2.5% το χρόνο –5.06% στα δύο χρόνια– και απορρίφθηκε, γιατί ήταν κάτω και από τον επίσημο πληθωρισμό).

Συμφώνησαν, δηλαδή, σε μια μικρή αύξηση σε σχέση με την αρχική πρόταση, με αντάλλαγμα την αποδοχή από το συνδικάτο της ελαστικής εργασίας και την απεμπόληση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των νέων εργαζόμενων (με κατάργηση του υπολογισμού της σύνταξης βάσει του τελευταίου μισθού). Το ξεπούλημα δεν έγινε όμως κατορθώτα να περάσει εύκολα ακόμα και μέσα στην 24μελή διοίκηση του συνδικάτου, η οποία μετά από τρεις μέρες συζητήσεων δεν κατόρθωσε ακόμα να συμφωνήσει στο ότι αποδεχτεί τη συμφωνία στην οποία κατέληξαν ο Γενικός Γραμματέας κι ο αναπληρωτής Γενικός Γραμματέας του συνδικάτου με το διευθύνοντα σύμβουλο της Ρόγιαλ Μέιλ!

Στους δρόμους για το δίκιο

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές δεν είναι γνωστό το αποτέλεσμα της 24ωρης απεργίας που έχει εξαγγελθεί εδώ και καιρό για τις 18 Οκτωβρη στους γαλλικούς στηριζόδρομους που πλήγτηκαν αύμεσα από τα αντεργατικά μέτρα Σαρκοζί για τη συνταξιοδοτικό, που σηματοδοτούν την κατάργηση της δυνατότητας «πρόωρης» συνταξιοδότησης και την εναρμόνιση με το καθεστώς που ισχύει στον υπόλοιπο δημόσιο τομέα, μετά την αντιασφαλιστική μεταρρύθμιση της κυβέρνησης Ραφαρέν το 2003.

Το σήγουρο είναι πάντως ότι τα αντεργατικά μέτρα που πάει να περάσει ο Σαρκοζί (αύξηση απαιτούμενων χρόνων συνταξιοδότησης, κατάργηση «πρόωρων» συνταξιοδότησεων, περικοπές θέσεων εργασίας στο δημόσιο τομέα, «εθελούσια» παράταση του εργασιμού βίου μετά τα 65, «κίνητρα» για να αυξηθεί ο χρόνος εργασίας πέραν του 35ωρου, αυξημένες κυρώσεις στους ανέργους που «δεν δέχονται δύο προτάσεις εργασίας» κτλ) δε μπορούν να απαντηθούν με 24ωρες απεργίες όσο επιτυχμένες κι αν είναι αυτές. Ούτε καν με κάποιες πολυήμερες απεργίες μπορούν να απαντηθούν αυτά τα μέτρα, αν αυτές δεν συνδυάζονται με πιο μαχητικά μέσα πάλης. Αυτό έδειξε και η εμπειρία του 2003, όταν η μεγάλη απεργία που έγινε στο δημόσιο τομέα δεν κατόρθωσε να ανατρέψει την αύξηση των ετών που απαιτούνται για συνταξιοδότηση (από τα 37.5 στα 40 χρόνια μέχρι το 2008 και 42 μέχρι το 2020). Τι να το κάνεις όταν βγαίνει μετά κάποιο στέλεχος της «αριστεράς» και παραδέχεται ότι «κάναμε λάθος», όπως έκανε ο Greg Oxley, στέλεχος του «ΚΚΓ Γαλλίας, που υποστήριξε τότε ότι η CGT δεν προετοιμάστηκε αλλά αντίθετα έκανε τα πάντα για να σαμπιτούρει τον αγώνα;

Το επόμενο διάστημα θα φανεί αν το δίκιο θα διεκδικηθεί στους δρόμους ή αν θα πνιγεί στις εκτονωτικές τουφεκιές της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Τα δόντια της έτριξε η Τουρκία, μια βδομάδα μετά το θάνατο 15 στρατιωτών της μέσα σε ένα διήμερο (οι απώλειες στις μάχες με τους Κούρδους αντάρτες του PKK έφτασαν τους 200 άντρες από τις αρχές του χρόνου). Ομως, μια μεγάλης έκτασης στρατιωτική επιχείρηση στο Βόρειο Ιράκ εύκολα διακηρύσσεται αλλά δύσκολα γίνεται, καθώς η Τουρκία θα βρεθεί αντιμέτωπη με τις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ, που σε καμία περίπτωση δεν θέλουν να ανοίξει ένα τέτοιο μέτωπο.

Μπορεί λοιπόν η τουρκική βουλή να ενέκρινε με συντριπτική πλειοψηφία το σχέδιο μαζικής εισβολής στο Βόρειο Ιράκ (507 σε σύνολο 550 βουλευτών ψήφισαν υπέρ!) και ο Ερντογάν να κραυγάζει για την ανογκαιότητα χτυπήματος των «τρομοκρατών» και να διατρανώνει το «δικαίωμα» της Τουρκίας να απαντήσει στην «τρομοκρατία», όπως έκαναν οι Αμερικανοί, οι απειλές της Αγκυρας όμως περισ-

■ Τουρκία - Κούρδοι

Καμπανάκι κινδύνου

σύτερο σαν στρακαστρούκες ακούγονται παρά ως πραγματικά πυρά. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχει χοντρό πρόβλημα στην περιοχή, που αποτελεί μαζί με όλα τα άλλα ενα ακόμα αγκάθι για την αμερικανική πολιτική. Ομως, η Τουρκία για την ώρα χτυπά το καμπανάκι του κινδύνου με διπλό στόχο: από τη μια να πιέσει τους ηγέτες του Ιρακινού Κουρδιστάν να «μαζέψουν» τους ομοεθνείς τους και

από την άλλη να εκβιάσει τους Αμερικανούς ώστε να εγκαταλείψουν τα σχέδιά τους για διαμελισμό του Ιράκ, πρόγια που θα έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία κουρδικού κράτους στο Βορρά. Κάτι τέτοιο θα αύξανε δραματικά τον κίνδυνο για μια ανάφλεξη στην περιοχή κι αυτό το ξέρουν καλά οι Αμερικανοί.

Για την ώρα, αυτό που φαίνεται ως το πιο πιθανό είναι μικρής κλίμακας στρατιωτικές επιχειρήσεις ακόμα και μέσα στο Βόρειο Ιράκ, που θα δημιουργήσουν έναν ακόμη πονοκέφαλο στους Αμερικανούς και τη «νέα τάξη» τους, η οποία αποδεικνύεται ένα απίστευτο μπάχαλο που δυστυχώς το πληρώνουν με το αίμα τους οι λαοί της περιοχής.

Πίσω απ' τις σημαίες της «ειρήνης»

ρηνικού εργοστασίου στο Μπουσχέρ (αξίας 1 δισ. δολαρίων).

Οι πέντε δεν τα βρήκαν ακόμα στο πρόβλημα της μοιρασίας της Καστίας (η οποία έχει τεράστια πετρελαϊκά αποθέματα, της τάξης των 49 δισ. βαρελιών, δηλαδή των μισών από' όσα διαθέτει το Κουβέιτ, αλλά και πολύ μεγάλα αποθέματα σε φυσικό αέριο), καθώς το Ιράν ζητά ίση κατανομή της λείας, αν και κατέχει λιγότερο από το 14% των ακτών της Καστίας, πράγμα στο οποίο δεν συμφωνεί η Ρωσία. Ωστόσο, η δεύτερη σύνοδος των χωρών της Καστίας δεν έδωσε βαρύτητα σ' αυτά που χωρίζουν τις πέντε χώρες αλλά σ' αυτά που τις ενώνουν, σε αντίθεση με την πρώτη, που έγινε πριν από πέντε χρόνια. Τα επιμέρους προβλήματα ανατέθηκαν σε μελλοντική ειδική Συνθήκη κι όλοι έμειναν ευχαριστημένοι.

Οι πέντε δεν τα βρήκαν ακόμα στο πρόβλημα της μοιρασίας της Καστίας (η οποία έχει τεράστια πετρελαϊκά αποθέματα, της τάξης των 49 δισ. βαρελιών, δηλαδή των μισών από' όσα διαθέτει το Κουβέιτ, αλλά και πολύ μεγάλα αποθέματα σε φυσικό αέριο), καθώς το Ιράν ζητά ίση κατανομή της λείας, αν και κατέχει λιγότερο από το 14% των ακτών της Καστίας, πράγμα στο οποίο δεν συμφωνεί η Ρωσία. Ωστόσο, η δεύτερη σύνοδος των χωρών της Καστίας δεν έδωσε βαρύτητα σ' αυτά που χωρίζουν τις πέντε χώρες αλλά σ' αυτά που τις ενώνουν, σε αντίθεση με την πρώτη, που έγινε πριν από πέντε χρόνια. Τα επιμέρους προβλήματα ανατέθηκαν σε μελλοντική ειδική Συνθήκη κι όλοι έμειναν ευχαριστημένοι.

Ολοι, εκτός από τους Αμερι-

κανούς φυσικά, που έσπευσαν να εκφράσουν τις ανησυχίες τους (διά στόματος Κοντολίζα Ράισ) για την αυξημένη στρατιωτική ισχύ της Ρωσίας (τη χαρακτήρισε δεύτερη στον κόσμο μετά τις ΗΠΑ) και τις πωλήσεις ρωσικών όπλων σε χώρες που έχουν μπει στο στόχαστρο των Αμερικανών, όπως το Ιράν, η Βενεζουέλα και η Συρία. Είναι τόσο μεγάλες οι ανησυχίες αυτές που ο διοικητής των αμερικανικών στρατιωτικών βάσεων στην Ευρώπη, στρατηγός Ντεΐβιντ Μακ Κέρναν έφτασε στο σημείο να δηλώσει ότι οι αμερικανικές στρατιωτικές δυνάμεις στην Ευρώπη δεν πρόκειται να μειωθούν στους 24.000 άνδρες (όπως έχει σχεδιαστεί), αλλά χρειάζεται να παραμείνουν στο επίπεδο των 40.000 στρατιωτών. Το αιτιολογικό; Μία «αναγνημένη Ρωσία» που θέτει απρόβλεπτα προβλήματα, κατά τον αμερικανό στρατηγό.

Ηθικόν διδάγμα: Μήν τους πιστεύετε όταν μιλάνε για παγκόσμια ειρήνη και συνεργασία, γιατί πίσω από τα περιστέρια και τις σημαίες της ειρήνης κρύβονται τα πολύβολα, τα τανκς και τα κανόνια, έστω κι αν αυτά στη σημερινή φάση δεν παίρνουν τον πρώτο ρόλο.

Μετά τον πρώην πανίσχυρο πρόεδρο της FED (αμερικανική κεντρική ομοσπονδιακή τράπεζα) Άλαν Γκρίνσπαν, που στο τελευταίο βιβλίο του γράφει: «Θλίβομαι που θεωρείται πολιτικά αδόκιμη η παραδοχή που όλοι έχουν: Ο πόλεμος στο Ιράκ έγινε κυρίως για το πετρέλαιο», και ο απόστρατος πλέον στρατηγός Τζον Αμπτιτζάιντ, πρώην επικεφαλής των κατοχικών στρατευμάτων στο Ιράκ, παραδέχτηκε μιλώντας σε εκδήλωση του καλιφορνέζικου πανεπιστήμιου «Στάνφορντ»: «Ο κύριος λόγος εισβολής στο Ιράκ ήταν το πετρέλαιο».

Κάθε νοήμων άνθρωπος το γνώριζε, βέβαια, αλλά έχει τη σημασία του όταν ακούγεται και από τέτοια χειλή.

Ιδρύθηκε το «Πολιτικό Συμβούλιο της Ιρακινής Αντίστασης»

Εξι από τις μεγαλύτερες οργανώσεις της ιρακινής αντίστασης αποφάσισαν να συνεργαστούν και να σχηματίσουν ένα μέτωπο, στα πλαίσια του οποίου θα συνενώσουν τις δυνάμεις τους χιλιάδες μαχητές. Οι οργανώσεις αυτές είναι ο «Ισλαμικός Στρατός στο Ιράκ», ο «Στρατός των Μουτζαχεντίν», η «Ανσάρ αλ - Σουύνα», ο «Στρατός των Φατιχίν», το «Ισλαμικό Μέτωπο για την Ιρακινή Αντίσταση» και η Ιρακινή Χαμάς.

Η διαδικασία είχε ξεκινήσει από τις αρχές του καλοκαιριού και η ανακοίνωση σχηματισμού του μετώπου, με το όνομα «Πολιτικό Συμβούλιο της Ιρακινής Αντίστασης», έγινε στις 10 Οκτωβρίου από εκπρόσωπο του στο Αλ - Τζαζίρα.

Σε μια ανακοίνωση 14 σημείων, το Πολιτικό Συμβούλιο, μεταξύ άλλων, διακηρύσσει ότι «η αντίσταση στην κατοχή είναι ένα δικαίωμα που αναγνωρίζεται από όλους τους νόμους» και ότι «η ένοπλη αντίσταση, που συγκροτείται από δυνάμεις, ομάδες και προσωπικότητες που απορρίπτουν την κατοχή, είναι ο νόμιμος εκπρόσωπος του Ιράκ». Υπόσχεται να ογνιστεί για να απελευθερώθει το Ιράκ και να ανογκαστούν οι κα-

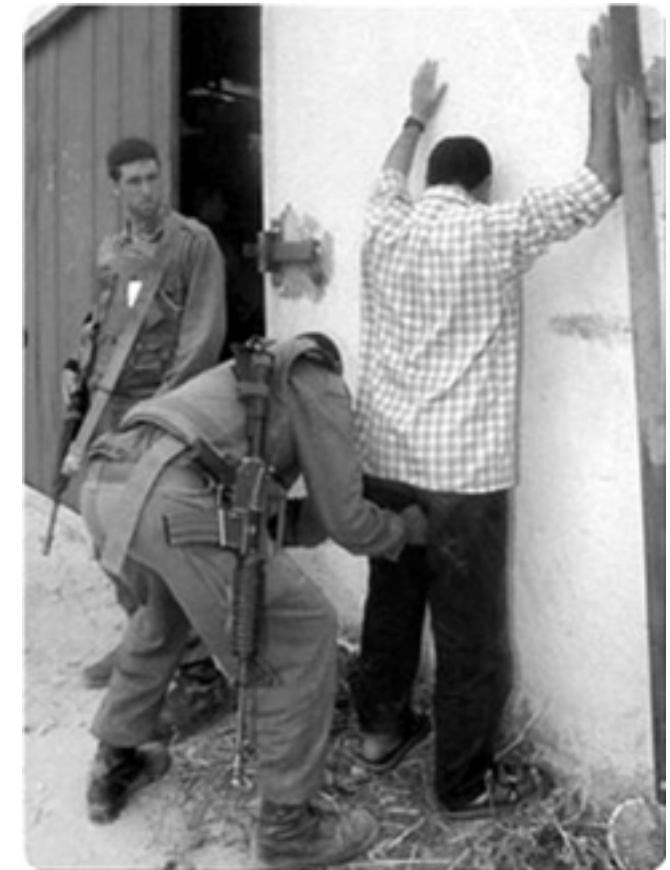

τακτητές να πληρώσουν τις ανάλογες αποζημιώσεις στον Ιρακινό λαό. Δηλώνει ότι δεν αναγνωρίζει το σύνταγμα, τους νόμους και τις συμφωνίες που

έχουν υπογραφεί κατά τη διάρκεια της κατοχής, ότι υπερασπίζει την εδαφική ακεραιότητα του Ιράκ και τάσσεται ενάντια στο διαμελισμό του.

Αξίζει, τελος, να σημειωθεί ότι ο εκπρόσωπός του, μιλώντας στο Αλ - Τζαζίρα, διαχώρισε σαφώς τη θέση του Πολιτικού Συμβούλιου από κάποιους φύλαρχους σε σουνιτικές επαρχίες που συνεργάζονται με τους Αμερικάνους εναντίον της Αλ - Κάιντα, δηλώνοντας ότι «πολλές ομάδες της αντίστασης έχουν κάνει λάθη στην πορεία της αντίστασής τους στην κατοχή, όμως αυτό δεν πρέπει ποτέ να χρησιμοποιείται ως δικαιολογία από τις φυλές για να συμπαρατάσσονται με τις δυνάμεις της κατοχής».

Ο σχηματισμός του «Πολιτικού Συμβούλιου της Ιρακινής Αντίστασης» αποτελεί μια ελπιδοφόρα εξέλιξη, με την έννοια ότι είναι η πρώτη φορά, σε συνθήκες μεγάλου κατακερματισμού των δυνάμεων της ιρακινής αντίστασης, εμφύλιου διχασμού, διάλυσης και χάους, που συγκροτείται μια ευρύτερη συμμαχία της ένοπλης αντίστασης, ένας σημαντικός και υπολογίσιμος πόλος, που μπορεί να συσπειρώσει ευρύτερες δυνάμεις και να συνεχίσει πιο αποτελεσματικά όχι μόνο ένοπλα, αλλά και σε πολιτικό επίπεδο τον ογκώνα ενάντια στην αμερικανική κατοχή.

■ Παλαιστίνη

Μαστίγιο και καρότο

Μπορεί η αμερικανιδική ΥΠΕΞ Κοντολίζα Ράις να δήλωσε ότι ήρθε η ώρα για τη δημιουργία ενός παλαιστινιακού κράτους, ταυτόχρονα όμως τράβηξε το αυτί του προέδρου της Πλαλαιστινιακής Αρχής Μαχμούντ Αμπτάς, λέγοντάς του ότι πρέπει να σταματήσει να θέτει χρονοδιάγραμμα υλοποίησης των συμφωνιών που αναμένεται να γίνουν πάνω στα ζητήματα του τελικού στάτους στην Παλαιστίνη.

Ο Αμπτάς εμφανίστηκε «σκληρός», λέγοντας ότι δεν αποτελεί αυτοσκόπη η συμμετοχή στη διεθνή σύνοδο που θα γίνει σε μερικές βδομάδες και η αισιοδοξία της προηγούμενης βδομάδας εξανεμίστηκε.

Οι μόνοι που είναι συνεπείς στην τακτική και την πολιτική τους είναι οι Σιωνιστές, που την περασμένη Δευτέρα μπούκαραν στη μεγαλύτερη πόλη της Δυτικής Οχθης, τη Ναμπλούς, κυνηγώντας μαχητές των Ταξιαρχιών Μαρτύρων του Αλ Ακσα (ενόπλων της Φατάχ). Εποιητικός ήταν ο αποκλεισμός της Μέσης Ανατολής, καταδίγουν, χωρίς τη θελητή τους, στο Ιράκ.

Λάβοι κρατούν τα διαβατήρια των ξένων εργοτάν για να μην μπορούν να φύγουν και ότι σε πολλές περιπτώσεις, οι εργάτες, ενώ έχουν συμφωνήσει να δουλέψουν σε άλλες χώρες της Μέσης Ανατολής, καταδίγουν, χωρίς τη θελητή τους, στο Ιράκ.

Μη Αμερικάνους χρησιμόποιουν όμως ως μισθοφόρους και κάποιες εταιρίες Ασφάλειας, με εξευτελιστικές και πάλι αποδοχές. Για παράδειγμα η Αμερικανική εταιρία «Special Operations Consulting – Security Management Group», η οποία από δύο τελευταία χρόνια μόνο στο Ιράκ έχει κερδίσει συμφωνίες ύψους 30 εκατομμυρίων δολαρίων, διαθέτει στο Ιράκ 1.500 μισθοφόρους από την Ουγκάντα και τους πληρώνει γύρω στα 3.33 δολάρια την ώρα.

Σύγχρονοι δούλοι στην υπηρεσία των εργολάθων

Ο πόλεμος στο Ιράκ είναι ο πρώτος πόλεμος στην ιστορία όπου οι εταιρίες – εργολάβοι έχουν αναλάβει τόσο σημαντικό ρόλο. Και μπορεί τα φώτα της δημοσιότητας να πέφτουν συχνά στους ράμπο των δολοφόνων των εταιριών Ασφάλειας, όπως της πρόσφατα της «Blackwater», όμως εξίσου βάρβαρη είναι μια άλλη αθέατη πλευρά της δράσης τους, η μίσθωση και η εκμετάλλευση μέσως σύγχρονης δουλείας χιλιάδων ανθρώπων από τις ζώνες της μεγαλύτερης εξαθλίωσης του πλανήτη.

Στο Ιράκ, οι εταιρίες – εργολάβοι έχουν μισθώσει και διατηρούν συνολικά, για λογαριασμό της αμερικανικής κυβερνησης, 180.000 περίπου ανθρώπους, η συντριπτική πλειοψηφία των οποίων δεν προέρχονται από τις ΗΠΑ. Απ' αυτούς ένα τμήμα μόνο είναι μισθοφόροι σε εταιρίες που προσφέρουν υπηρεσίες Ασφάλειας.

Σε όλες τις αμερικανικές στρατιωτικές βάσεις στο Ιράκ, δεκάδες χιλιάδες άντρες και γυναίκες δουλεύουν στα εστιατόρια και στην καθαριότητα, με εξευτελιστικά μεροκάματα. Οι περισσότεροι προέρχονται από το Πακιστάν, την Ινδία, το Νεπάλ, τη Σρι Λάνκα, το Μπαγκλαντές και τις Φιλιππίνες.

Η εταιρία παροχής υπηρεσιών εστίασης Tamimi, με έδρα

25.000 σε αμερικανικές φυλακές στο Ιράκ

Περισσότεροι από 25.000 όνθρωποι είναι κρατούμενοι τη στιγμή αυτή σε δύο φυλακές του αμερικανικού στρατού στο Ιράκ. Οι φυλακές αυτές βρίσκονται στο στρατόπεδο Cropper έξω από τη Βαγδάτη η μία και η άλλη στο στρατόπεδο Bucca κοντά στο λιμάνι Ουμ Κασρ στο νότιο Ιράκ.

Από τους κρατούμενους αυτούς, το 83% είναι Σουνίτες, το 16% είναι Σιίτες και το 1% είναι ξένοι. 860 στο σύνολο των κρατουμένων είναι ανήλικοι κάτω των 16 ετών και 280 είναι ξένοι, Αιγύπτιοι, Ιρανοί, Σαουδάραβες και Σύροι.

Οι δυο αυτές φυλακές δέχονται κατά μέσο όρου δύο διάφορους κρατουμένους, ενώ συνολικά ο αριθμός των κρατουμένων έχει αυξηθεί κατά 10.000 σε σχέση με την ίδια περίοδο της περασμένης χρονιάς, λόγω της εκκαθαριστικής επι-

χείρησης που διεξάγεται στη Βαγδάτη από τις αρχές του 2007. Οι περισσότεροι κατηγορούνται ως πληροφοριοδότες των ανταρτών, για την κατασκευή ή τοποθέτηση εκρηκτικών μηχανισμών και για επιθέσεις εναντίον των αμερικανικών στρατευμάτων. Ο μέσος όρος κράτησής τους είναι 300 μέρες. Τα στοιχεία αυτά έδωσε στη δημοσιότητα σε συνέντευξη τύπου, στις 10 Οκτωβρίου, ο υπεύθυνος για τις δύο αμερικανικές φυλακές στο στρατηγός Ντάγκλας Στόουν, επισημαίνοντας ότι αποφασίστηκε, ως χειρονομία καλής θέλησης, να απελευθερώνονται κάθε μέρα 60 κρατούμενοι τον ιερό μήνα του Ραμαζανιού, αφού δώσουν όρκο ότι θα συνεχίσουν μια ειρηνική ζωή και καταδίκασουν την «τρομοκρατία». Στις μουσουλμανικές χώρες, είναι συνήθεια να δίνεται χάρη ή να μειώνεται η ποινή σε κάποιους κρατουμένους το μήνα του ραμαζανιού.

■ Αμερικανικές σούπερ-βάσεις

Την πρόθεση του Λευκού Οίκου να διατηρήσει και να διασφαλίσει μόνιμα ισχυρή στρατιωτική δύναμη στο Ιράκ, όταν αποσύρθει ο μεγάλος όγκος των αμερικανικών στρατευμάτων, αποκαλύπτει η κατασκευή τεράστιων στρατιωτικών βάσεων, κυριολεκτικά φρούρια, με προδιαγραφές μόνιμων εγκαταστάσεων και δυνατότητες φιλοξενίας δεκάδων χιλιάδων αντρών.

Μια απ' αυτές είναι η αεροπορική βάση της Μπαλάντ, περίπου 100 χιλιόμετρα βόρεια της Βαγδάτης, στο κέντρο του Ιράκ, η οποία εξελίσσεται με γρήγορο ρυθμό σε μια από τις μεγαλύτερες αμερικανικές στρατιωτικές εγκαταστάσεις σε ένο όνταροφος. Πρόκειται για ένα γιγάντιο οικοδομικό έργο, κόστους δισεκατομμυρίων δολαρίων, με νέους δρόμους, πεζοδρόμια, κτίρια, διαδρόμους προσγείωσης και απογείωσης. Η βάση αυτή φιλοξενεί σήμερα 30.000 στρατιώτες και 10.000 περίπου πολιτικούς υπαλλήλους του Πενταγώνου και εργολάβους. Η έκτασή της είναι τόσο μεγάλη, ώστε υπάρχει τακτική συγκοινωνία με λεωφορείο για τη μετακίνηση του προσωπικού. Ανάλογες με το μέγεθος του πληθυσμού είναι και οι προσφερόμενες υπηρεσίες, χώροι ψυχαγωγίας, γυμναστήρια, παραπτήματα γνωστών αμερικα

Υποταγή ή πάλη ταξική;

Αμέσως μετά τη συνάντηση του Καραμανλή με τους Αλογοσκούφη και Μαγγίνα, το περασμένο Σάββατο, ο κυβερνητικός προπαγανδιστικός μηχανισμός άρχισε να δουλεύει την ιδέα των «πίπια παρεμβάσεων» στο Ασφαλιστικό. Αυτό θυμίζει πολύ την «πίπια δημοσιονομική προσαρμογή» της πρώτης κυβέρνησης Καραμανλή, για την οποία δεν χρειάζεται να πούμε τίποτα, αφού όλοι την έχουμε ΒΙΩΣΕΙ (και εξακολουθούμε να τη βιώνουμε, εν αναμονή της νέας αύξησης του ΦΠΑ).

Για πολλοστή φορά παίζεται το γνωστό έργο με το στάβλο του χότζα. Αφού βγήκαν μπροστά οι «κακοί», ο Αναλυτής και ο Γκαργκάνας, θα έρθουν ο Αλογοσκούφης με τον Μαγγίνα και θα πουν στους εργαζόμενους: «είδατε; δεν είναι και τόσο τραγικά τα πράγματα». Και οι εργαζόμενοι θα πρέπει να αισθανθούν ευχαριστημένοι επειδή δεν θα πάνε όλα τα όρια πλικίας στα 67, όπως προτείνουν οι «κακοί», αλλά θα βγουν από τα ΒΑΕ τα μισά επαγγέλματα και θα πάει η σύνταξη με τριακονταπεντετά στα 60. Επειδή, δεν θα υπολογίζεται ο συντάξιμος μισθός με βάση όλο τον εργασιακό βίο, όπως προτείνουν οι «κακοί», αλλά με βάση την τελευταία 15ετία. Και πάει λέγοντας.

Αυτή είναι η λογική του μικρότερου κακού. Η λογική της υποταγής. Μια λογική που δεν οδηγεί σε κάποιο νέο *status quo*, αλλά στην κατάργηση κάθε *status quo*, στην παράδοση άνευ όρων. Θυμηθείτε τι έγινε το 2002. Ψήφισε ένα νόμο η κυβέρνηση Συμίτη (Ρέππας-Χριστοδουλάκης) και μαζί με τη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ υποσχέθηκαν ότι έλυσαν το Ασφαλιστικό για τα επόμενα τριάντα χρόνια (μέχρι το 2032). Πριν παρέλθει πενταετία, αυτό το υποτιθέμενο *status quo* της τριακονταετίας θεωρείται ως μη γενόμενο. Ζητούν και πάλι νέες ανατροπές, διότι τα Ταμεία «δεν βγαίνουν». Οι καταφέρουν ν' αρπάξουν τώρα, θα είναι γι' αυτούς ένα «συν». Σε λίγα χρόνια θα επανέλθουν με νέες απαιτήσεις, για νέες ανατροπές, για νέες αρπαγές. Κι αυτή η ιστορία δεν θα σταματήσει ποτέ.

Ουσιαστικά, αυτό που κάθε φορά εμφανίζεται ως «λύση ανάγκης», ως «πίπια παρέμβαση» δεν είναι παρά μια άνευ όρων παράδοση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζόμενων στις αδιφάγες ορέξεις του κεφάλαιου. Μάλιστα, σε ορισμένες περιπτώσεις, αυτή η υποταγή φέρει και την υπογραφή της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, ενώ και στις υπόλοιπες η αντίθεση πάντα υποκριτική, άσφαιρη, σκότωμα αναποτελεσματική.

Κάθε συζήτηση επί του Ασφαλιστικού, που ξεκινά το κράτος, έχει ως στόχο της την αφαίρεση κάποιων ασφαλιστικών δικαιωμάτων. Οι εργαζόμενοι έχουν δυο επιλογές. Ή μπαίνουν σε μια διαδικασία διαπραγμάτευσης για το πόσα θα χάσουν ή αρνούνται οποιαδήποτε διαπραγμάτευση και βγαίνουν στο δρόμο με ΔΙΚΑ ΤΟΥΣ αιτήματα, με ταξικά αιτήματα. Μόνο έτσι μπορεί να σπάσει ο μονόλιος της εξουσίας και των καλοπλωρωμένων προπαγανδιστών της. Μόνο έτσι μπορούν να μετρηθούν οι πραγματικοί ταξικοί συσχετισμοί.

KONTRA

■ Μήνυμα

Πέρα από το ζήτημα αυτό καθαυτό, η προσπάθεια αποχαρακτηρισμού επαγγελμάτων από Βαρέα και Ανθυγειενά, στέλνει και ένα μήνυμα. Οι όλοι οι εργαζόμενοι πρέπει να ξέχασουν την προοπτική για μείωση των ορίων ηλικίας, τώρα, στο άμεσο και στο απότερο μέλλον. Οταν προστίθενται πέντε χρόνια εργασίας σε εργαζόμενους που κατά τεκμήριο εργάζονται σε βαριές και ανδυγειενές εργασίες, πώς μπορεί να υπάρξει γενική μείωση των ορίων ηλικίας, που εδώ και δεκαετίες έδεσε ως αίτημα το εργατικό κίνημα;

Να ένας παραπάνω λόγος για να μη περάσει στο ντούκου η προσπάθεια αναδεώρησης του Κανονισμού ΒΑΕ και η απένταξη επαγγελμάτων. Να την ακυρώσουμε αντιδρώντας όλοι μαζί, ως τάξη.

■ Θράσος (και όχι μόνο)

Τι φωνάζετε που η κρατική επιχορήγηση στο ΙΚΑ δεν είναι 1% επηρίωσης; «Είναι πολύ κοντά στο 1% αλλά κάτι τι λιγότερο!» Εξάλλου, όσα λεφτά κι αν δοδούν στο ΙΚΑ από τον κρατικό προϋπολογισμό, με τη σημερινή δομή και διάρδωσή του, ούτε το σύστημα θα διασώσουν ούτε θα βελτιώσουν τις συνταξιοδοτικές και άλλες παροχές!

Είστε απάντησε η νεόκοπη υφυπουργός Σ. Καλαντζάκου σε επερώτηση του Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Π. Λαφαζάνη. Θράσος; Αγνοια; Και τα δύο μαζί. Άλλα και κυνισμός. Το κράτος παρανοεί, το κράτος συμπεριφέρεται σαν κοινός ληστής και η κυβέρνηση (γιατί η Σοφούλα εκπροσωπεί την κυβέρνηση και όχι τον εαυτό της, αλλιώς ο Καραμανλής έπρεπε να της δείξει την πόρτα της εξόδου) δηλώνει ότι καλά κάνει και παρανοεί, γιατί τα λεφτά στο ΙΚΑ είναι χαμένη υπόδεση! Γιατί τα δεσμοδέτησαν τότε; Προφανώς, για να ρίξουν στα χαρτιά των εργαζόμενων. Ο πραγματικός τους στόχος είναι η χειροτέρευση των ασφαλιστικών παροχών.

Η Καλαντζάκου (την οποία έστειλε στη Βουλή ο Μαγγίνας κρυπτόμενος ο ίδιος) το είπε εμμέσως πληγ σαφώς: «Με όλα λόγια, το πρόβλημα δεν είναι το 0,10%-0,12% που δεν έχει ενταχθεί στον προϋπολογισμό, αλλά η συνολική αντιμετώπιση του ασφαλιστικού προβλήματος. Γι' αυτό και βλέπετε πως ο αρμόδιος υπουργός

κ. Μαγγίνας έχει τονίσει επανειλημμένα την ανάγκη αναμόρφωσης του ασφαλιστικού μας συστήματος!!! Σας κλέβουμε, σας ξανακλέβουμε, σας ματαξακλέβουμε... και μετά σας τραβάμε και μια αναμόρφωση για να τη χαρείτε!

Χρήστος Πολυζωγόπουλος
Πρόεδρος.

■ Θεσμοί:

Από το Γραφείο Τύπου της ΓΣΕΕ λάβαμε Δελτίο Τύπου με το οποίο καλούμασταν στη συνέντευξη που έδωσαν την περασμένη Τρίτη τα μέλη του Εθνικού Συμβουλίου του

■ Σκυλιά της εξουσίας

Η εικόνα του Χριστόδουλου, που τον έστησαν να κάνει δηλώσεις έξω από το «Μεμόριαλ» του Μαϊάμι έφερε στη μνήμη μας την εικόνα του «καλωδιώμενου» Ανδρέα Παπανδρέου στο διάδρομο του Ωνάσειου, που προσπαδούσε να αποδείξει ότι εξακολουθεί να είναι ενεργός ηγέτης. Οπως εκείνος κυβερνούσε με... φαξ από το «Χέρφιλντ» του Λονδίνου, έτσι θα κυβερνά και ο Χριστόδουλος από το υπερπολυτελές διαμέρισμα του Μαϊάμι!

Τα σκυλιά της εξουσίας δεν αφήνουν περιόδιο για να αισθανθεί κανείς τίποτα το ανδρώπινο για τα σοβαρά προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζουν. Μόνοι τους επιλέγουν αυτή τη σάση, ενδιαφέρομενοι μόνο για την εξουσία τους κι ας γνωρίζουν ότι η ζωή που τους απομένει είναι λίγη. Η εξουσία είναι γι' αυτούς το υπέρτατο αγαθό.

ΥΓ (για όσους αγαπούν τις συγκρίσεις): Θυμηθείτε πως αντιμετώπισαν οι Μπολσεβίκοι και ο ίδιος ο Λένιν τη σοβαρή ασθένειά του. Από σύρδηκε από το προσκήνιο, παραιτήθηκε από τη πόστα που είχε και εξακολούθησε να έχει σχέση με την πολιτική σύμφωνα με τις οδηγίες των γιατρών του, μέχρι το δάνατό του.

Η ελληνική ΟΚΕ, ως θεαρι-

ΠΑΣΟΚ Γ. Παναγόπουλος, Πρόεδρος ΓΣΕΕ, Σ. Παπασπύρος, Πρόεδρος ΑΔΕΔΥ, Τ. Καραμίχας, Πρόεδρος ΠΑΣΕΓΕΣ, Γ. Γανιώτακης, Πρόεδρος ΓΕΣΑΣΕ και Δ. Ασημακόπουλος, Πρόεδρος ΓΣΕΒΕΕ, προκειμένου να παρουσιάσουν «κείμενο το οποίο δια αποτέλεσει ντοκουμέντο για συζήτηση ενόψει της συνδιάσκεψης του κινήματος, για το μέλλον του ΠΑΣΟΚ και το ΠΑΣΟΚ του μέλλοντος». Ποιος υπέγραφε την πρόσκληση προς τους δημοσιογράφους, ευχαριστώντας για την παρουσία τους; Η Γραμματεία Τύπου και Δημοσίων Σχέσεων της ΓΣΕΕ! Αυτοί που κόπτονται για το «σεβασμό στους δεσμούς» μετατρέπουν με τόσο χοντροκομένο τρόπο τις υπηρεσίες της ΓΣΕΕ σε κομματικό μαγαζί.

ΥΓ: Από το Γραφείο Τύπου της ΓΣΕΕ διανεμήθηκε και το κείμενο των στελεχών του ΠΑΣΟΚ, μετά την παρουσίασή του στην υπέρ Γιωργάκη συνέντευξη φίέστα.

■ Συμβαίνουν και εν Ελλάδι

Ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΔΗΣΥ δήλωσε ότι το κόμμα του και όλα τα υπόλοιπα κυπριακά κόμματα, του ΑΚΕΛ συμπεριλαμβανομένου, τα παίρνουν κάτω από το τραπέζι από εταιρίες και καπιταλιστές, ειδικά κατά τις προεκλογικές περιόδους. Μπροστά μου -είπε- ένας μεγαλοεπιχειρηματίας έβαλε σε μια σακούλα 50.000 λίρες σε μετρητά και τα έστειλε στο γραφείο προεδρικού υπουργού στις προηγούμενες εκλογές! Ουδείς τόλμησε να τον διαψεύσει. Οπως ουδείς είχε τολμήσει να διαψεύσει τον «πολύ» Βαρδή Βαρδινογιάννη, ο οποίος πριν από κάμποσα χρόνια είχε δηλώσει σε συνέντευξη Τύπου, ότι χρηματοδοτεί **άλλα** τα κόμματα.

■ Απεύθυνση στα λαμόγια

Ποια είναι η αγαπημένη φράση του Βενιζέλου τις τελευταίες μέρες; «Αυτοί οι άνδρωποι διψούν για εξουσία! Ποιοι είναι αυτοί οι άνδρωποι; Οι ψηφοφόροι του ΠΑΣΟΚ, για τους οποίους ο Μπένι λέει: «Πρέπει να τους κοιτάξουμε στα μάτια και να τους πούμε "ναι την άλλη φορά δα νικήσουμε"». Τώρα, να διψά για εξουσία ο μεροκαματάρης Πασόκος, κομματάκι δύσκολο το βλέπουμε. Αυτός το πολύ για το οποίο μπορεί να διψά είναι ένα καλύτερο μεροκάματο. Τα λαμόγια, βέβαια, διψούν για εξουσία και αυτών τα ανακλαστικά προσπαθεί να διεγείρει ο Βενιζέλος. Είναι η μόνη ελπίδα του να αντιστρέψει το κλίμα. Απελπισμένη μέχρι στιγμής, όπως δείχνουν τα γκάλοπ. Ή τα λαμόγια είναι λιγότερα από τους μεροκαματάρηδες ή δεν τους εμπνέει εμπιστοσύνη. Είναι κι αυτές οι χοντροκομένες εκφράσεις που χρησιμοποιεί. Το «διψούν για εξουσία» ακούγεται άσχημα ακόμα και σ' αυτά του πράσινου λαμόγιου, που έχει συνηδίσει τόσα χρόνια στη... γλώσσα ΠΑΣΟΚ. Δε λέμε ποτέ «διψά για εξουσία», αλλά «ανυπομονώ να υπηρετήσω τον μη προνομιούχο Ελληνα».

■ Αρπακτικά

Οταν η Marfin Investment Group εξαγόραζε τη Vivartia (Δέλτα, Τσιπίτα, Γκούντις, Φλοκαρέ κ.ά.), τα παπαγαλάκια του αστικού Τύπου πανηγύριζαν για τις «νέες προοπτικές» και την «ανάπτυξη στο εξωτερικό» που θα επερχόταν στη μεγάλυτερη ελληνική εταιρία του κλάδου τροφίμων. Σημειώναμε τότε ότι αυτό αποκλείεται να γίνει, γιατί η MIG είναι ένας μηχανισμός ραντιέρδων, που σκοπό έχει το γρήγορο κέρδος με τη συνεχή κίνηση κεφαλαίων και όχι τις επενδύσεις στη βιομηχανία. Για τα funds που βρίσκονται πίσω από ομίλους σαν τη MIG δεν υπάρχει παραγωγή προϊόντων, αλλά παραγωγή κερδών μέσω χρηματιστηριακών κινήσεων. Αγοράζουν εταιρίες και την άλλη μέρα μπορεί να τους βάλουν λουκέτο, προκειμένου να μεταφέρουν τα κεφάλαια κάπου αλλού, όπου οσμήστηκαν μεγαλύτερο κέρδος.

Την επιβεβαίωση τη βλέπουμε μπροστά μας τις τελευταίες μέρες. Ο Δασκαλόπουλος, αφού παντελόνιασε μισό δισ., την έκανε με πλάγια πηδηματάκια, όταν είδε το χοντρό παιχνίδι που παίζει η MIG. Οχι μόνο δεν «τράβηξε» τη μετοχή από το ταμπλό της Σοφοκλέους, αλλά με αριστοτεχνικές κινήσεις άρχισε να πουλάει μετοχές σε τιμές μεγαλύτερες απ' αυτές που είχε αγοράσει. Κι όχι μόνο αυτό, αλλά έχει σχέδια πώλησης επιχειρήσεων της Vivartia, ώστε να μαζέψει τα κεφάλαια και να τα ρίξει αλλού. Η συμπεριφορά της MIG είναι συμπεριφορά αρπακτικού αεριτζή και όχι παραδοσιακού βιομήχανου.

✓ Ερώτηση αφελούς: Εκείνη η ιστορία με την αυθαίρετη βίλα του Σουφλία γιατί εξαφανίστηκε από το προσκήνιο; Η ερώτηση απευθύνεται ιδιαίτερα στα έντυπα και ηλεκτρονικά μέσα του συγκροτήματος Αλαφούζου και στους «αδέσμευτους και αντικεμενικούς» δημοσιογράφους που τα υπηρετούν.

Οι ιδεολογικές πτυχές που σχετίζονται με το Ασφαλιστικό θα αποσχολήσουν επί μακρόν τη στήλη. Θεωρούμε ότι η αποσαφήνιση των ταξικών διοχωριστικών γραμμών σε κρίσιμα ζητήματα, σε τομείς που έως τώρα είναι καταθλιπτική η κυριαρχία της αστικής ιδεολογίας, μπορεί να βοηθήσει εκείνες τις δυνάμεις που στέκονται σε ταξικές θέσεις, ώστε να αρχίσουν να κατακτούν έδαφος. Γιατί όσο η εργατική τάξη παραφένει εγκλωβισμένη στα αστικά ιδεολογήματα, ο αγώνας της θα είναι υπονομεύμενος και στην καλύτερη περίπτωση θα διεξάγεται ως μάχη οπισθοφυλακών. Ως μάχη για να καθυστερήσουμε τον αντίταλο και όχι για να ανακτήσουμε την πρωτοβουλία των κινήσεων και να νικήσουμε.

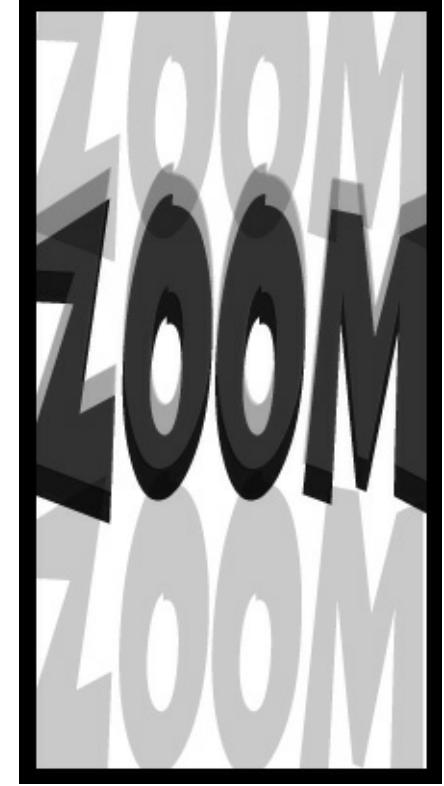
Ενα από τα όπλα της αστικής ιδεολογίας, που μετατρέπεται σε υλική δύναμη κάθε φορά που συζητούνται θέματα εργατικού ενδιαφέροντος, είναι οι λεγόμενες «ρεαλιστικές προτάσεις». Ιδού ένα πρόσφατο παράδειγμα. Σε μια προεκλογική συνέντευξη Τύπου του ΚΚΕ, όταν το θέμα ήρθε στο σκάνδαλο των δομημένων ομολόγων, η Α.

σταση των Ταμείων. Με βάση το μέγεθος των ποσών. Τα κλεμμένα από καταβολής ΙΚΑ είναι ένα τεράστιο ποσό, επομένως η διεκδίκηση τους είναι μη ρεαλιστική. Αντίθετα, θεωρείται ρεαλιστικό να ζητάσει να γίνει 1,5% το 1% του ΑΕΠ ετησίως. Τότε, όμως, έρχεται ο πονηρός λογιστής του κράτους, σου σερβίρει μια αναλογιστική μελέτη και σου αποδεικνύει ότι και 1,5% του ΑΕΠ να δίνει ετησίως το κράτος, μετά από μερικά χρόνια θα υπάρξει χρηματοδοτικό πρόβλημα, γιατί η σχέση εργαζόμενων προς συνταξιούχους επιδεινώνεται διαρκώς. Επιδεινώνεται γιατί από τη μια αυξάνεται η ανεργία και η μαύρη εργασία και από την άλλη οι ηλικιωμένοι ζουν περισσότερα χρόνια σε σχέση με το παρελθόν. Επομένως, επειδή το κράτος δεν θέλει να πετάξει στο βρόντο, μαζί με την αύξηση της όποιας χρηματοδότησης, θα πρέπει να υπάρξουν αλλαγές και στον τομέα των ασφαλιστικών παροχών, που θα μειώνουν τις συνολικές δαπάνες του συστήματος. Καθαρά πρόγματα: πρέπει να βρεθεί τρόπος να αυξηθεί ο μέσος όρος ηλικίας εξόδου στη σύνταξη, πρέπει να βρεθεί τρό-

λεια της πρόσθετης κερδοφορίας που εξασφάλισε για τις επιχειρήσεις η τόσο μεγάλη μείωση του συντελεστή φορολόγησης κερδών. Το πιο προκλητικό είναι πως ο κρατικός προϋπολογισμός εξισορρόπησε την απώλεια εσόδων που είχε από τη μείωση της φορολογίας των κερδών **και περικόπιτοντας το 1% του ΑΕΠ που εκ του νόμου ήταν υποχρεωμένος να χορηγεί κάθε χρόνο στο ΙΚΑ!**

Το παράδειγμα αυτό δείχνει καθαρά ότι αν θέλουν μπορούν να βρουν ρεαλιστικές λύσεις και σε άλλες κατευθύνσεις. Ομως, η συνεχής αύξηση της κερδοφορίας των καπιταλιστικών επιχειρήσεων θεωρείται θέμα-ταμπτού που απαγορεύεται να το θίξει κάποιος. Περιττεύει, βέβαια, να πούμε ότι αυτό δεν συνιστά οικονομική προσγιγιστή, με την επιστημονική έννοια του όρου, αλλά **ταξική επιλογή**. Το κράτος λέει

Ταξική αυτοκτονία οι «ρεαλιστικές λύσεις»

πως να μειωθεί το συνολικό κονδύλι που πληρώνεται για συντάξεις.

Εκεί οδηγούν οι ρεαλιστικές λύσεις, που είναι τέτοιες, επειδή έχουν στη βάση τους τη λογιστική προσέγγιση του Ασφαλιστικού. Οταν η εργατική τάξη εγκλωβίζεται σ' αυτή την τακτική, τότε είναι χαμένη από χέρι. Τότε, τα πιο στοιχειώδη ασφαλιστικά της δικαιώματα μετατρέπονται σε παρακολούθημα της πορείας της καπιταλιστικής οικονομίας. Και μάλιστα, σε παρακολούθημα με γνώμονα την κερδοφορία του κεφαλαίου, δικαιούται να περικόπιτει τα αναγκαία συντήρησης και αναποραγώγης της εργατικής δύναμης.

Γιατί, όμως, τα ταξικά αιτήματα θεωρούνται μη ρεαλιστικά; Οποτε το ερώτημα δεν παίρνει καμιά συγκεκριμένη απάντηση, πέρα από το γενικό «δεν αντέχει η οικονομία». Τι σημαίνει, όμως, «αντέχει η οικονομία»; Ποιο είναι το κριτήριο της αντοχής; Για το σύστημα είναι η εξασφάλιση του μέγιστου κέρδους. Είναι γνωστό, ότι τα δυο τελευταία χρόνια ο συντελεστής φορολόγησης των κερδών των καπιταλιστικών επιχειρήσεων μειώθηκε κατά 33% σε σχέση με το επίπεδο που ήταν πριν. Αυτό σημαίνει, καταφράχας, ότι ο κρατικός προϋπολογισμός αντέχει μια τέτοια μείωση. Αν δεν μειωνόταν, όμως, ο συντελεστής φορολόγησης των κερδών, αλλά πλούτος που αποτελεί προϊόν της δικής της εργασίας (χωρίς να παραλείψει να σημειώσει ότι αυτή αποτελεί και το υποδύγιο της φορολογίας). Ολα τα ασφαλιστικά αιτήματα είναι εξ ορισμού μετριοπαθή αιτήματα, μεταφρασμ

■ Ο Θ. Ρουσόπουλος ξεκαθαρίζει

Δεν δίνουμε στο ΙΚΑ τα κλεμμένα 2003-2008

Ηυφυπουργός Εργασίας Σ. Καλαντζάκου, με ιταμό και γελοίο συνάμα τρόπο, απεφάνθη στη Βουλή ότι δεν τρέχει και τίποτα που η κυβέρνηση δεν δίνει στο ΙΚΑ τη με νόμο θεσπισμένη επίδοσια επιχορήγηση (1% του ΑΕΠ), αλλά εξακολουθεί να κλέβει το μεγαλύτερο ασφαλιστικό οργανισμό, αυτόν στον οποίο ασφαλίζεται το συντριπτικά μεγαλύτερο τμήμα της εργατικής τάξης (βλέπε σχόλιο στη σελίδα 6). Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Θ. Ρουσόπουλος, αν και πιο ικανός στην προπογάνδα, το μόνο που κατάφερε να επιβεβαιώσει είναι πως η κυβέρνηση δεν πρόκειται να δώσει στο ΙΚΑ αυτά που χρωστάει από τις παρακρατήσεις της περιόδου 2003-2008. Παραθέτουμε χωρίς κανένα σχόλιο τον αποκαλυπτικό διάλογο που είχε με δημοσιογράφους στο press-room την περασμένη Δευτέρα.

Δημοσιογράφος: Μιας και είμαστε στο ΙΚΑ, μήπως σκοπεύει η κυβέρνηση να δώσει στο ΙΚΑ εκείνα που του οφελεί, με βάση την τριμερή χρηματοδότηση;

Ρουσόπουλος: Οι οφελές πρέπει να δοθούν και θα δοθούν σε μια λογική ενίσχυσης του συστήματος, έτσι όπως μπορεί να αντλήσει χρήματα, όχι η κυβέρνηση από ίδια κονδύλια, βέβαια, αλλά από την εθνική οικονομία. Γνωρίζετε ότι η εθνική οικονομία έχει μια σειρά από συσσωρεύμενα προβλήματα που αντιμετωπίσαμε από το παρελθόν. Γίνεται προσπάθεια. Εχουμε σκύψει με πολύ ενδιαφέρον πάνω στο θέμα και με ευαισθησία. Με την ίδια ευαισθησία θα σκύψουμε και στο θέμα του Ασφαλιστικού συνολικότερα.

Δημοσιογράφος: Είπατε ότι η κυβέρνηση θα ανταποκριθεί όπως μπορεί για τις υποχρεώσεις της απέναντι στο ΙΚΑ. Δηλαδή, δεν θα εφαρμόσει μέχρι κεραίας, να το πω έτσι, τη νομοθετική της υποχρέωση για να αποδώσει το 1% του ΑΕΠ; Γιατί και στον Προϋπολογισμό...

Ρουσόπουλος: Αυτή είναι η πρόθεση και η προσπάθεια. Γνωρίζετε πολύ καλά ότι αυτή είναι η πρόθεση. Το έχουμε πει πολλές φορές. Και αυτή είναι και η προσπάθεια.

Δημοσιογράφος: Στον Προϋπολογισμό όμως (δεν ακούγεται)...

Ρουσόπουλος: Σε όλους τους τομείς, η πρόθεση της κυβέρνησης έχει αποτυπωθεί με ξεκάθαρο λόγο και προεκλογικά και μετεκλογικά στις προγραμματικές δηλώσεις.

Δημοσιογράφος: Αυτό είναι υποχρέωση κ. Εκπρόσωπε, βάσει του νόμου. Δεν έχει να κάνει με την πρόθεση και την προσπάθεια.

Ρουσόπουλος: Βεβαίως, συμφωνούμε, γιατί το είπα και προηγουμένως. Έχει να κάνει σήμουρα με την εθνική μας οικονομία, με τις δυνατότητές της, με τους πόρους που μπορεί να αντλήσει κάποιος. Γίνεται, λοιπόν, μια προσπάθεια -και συνεχίζεται αυτή η προσπάθεια- εξυγίανσης των δημόσιων οικονομικών. Το γνωρίζετε. Πάνω σε αυτό έχουμε δουλέψει επί τριάμισι χρόνια και συνεχίζουμε να δουλεύουμε. Μια προσπάθεια ενίσχυσης του κοινωνικού κράτους. Γ' αυτό και κάνουμε ότι είναι απαραίτητο για να ενισχύσουμε το κοινωνικό κράτος.

Δημοσιογράφος: Άλλα, τώρα είναι σαν να μας λέτε ότι η τήρηση των υποχρεώσεων της κυβέρνησης βάσει του νόμου έξαρτάται από την πορεία της οικονομίας.

Ρουσόπουλος: Θαμου επιπρέψετε να διορθώσω ότι δεν ομιλούμε περί τήρησης υποχρεώσεων μιας κυβέρνησης, οποιας ασδήπτως κυβέρνησης, αλλά της ίδιας της Πολιτείας. Η Πολιτεία αυτή τη σπηλή κυβερνάται από μια κυβέρνηση, όπως η Νέα Δημοκρατία ήχθει από το ΠΑΣΟΚ κ.ο.κ. Η Πολιτεία η ίδια οφελεί να τηρεί τους νόμους της. Εάν επί σειρά ετών είχαμε αβελτηρία και σωρεύθηκαν χρέη, το ίδιο δεν συνέβη και στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Είναι αδύνατον μια κυβέρνηση μέσα σε τρία-τριάμισι χρόνια να λύσει όλα αυτά τα οποία σωρεύθηκαν και να αποδώσει τα του Καισαρος του Καισαρι. Δεν αμφισβήτηκαν ότι πρέπει να αποδοθούν αυτά τα χρήματα, ούτε παρακρατώνται για κάποιες άλλες σκοπούμοτητες. Είναι, όμως, σημαντικό ότι επί σειρά ετών, επί πάνω από 10 χρόνια, συσσωρεύθηκαν χρέη στους τομείς που αναφέραμε προηγουμένως. Μεγάλα χρέη. Δεν υπάρχουν οι ελεγχοί που έπρεπε να υπάρξουν. Και έρχεται μια κυβέρνηση να αντιμετωπίσει ένα από τα μεγάλα χρέη. Μακάρι να μπορούσαν να έχαν λυθεί νωρίτερα. Δεν λύνονται όμως.

■ Με αργό ρυθμό η Επιτροπή για τα Βαρέα και Ανθυγιεινά

Αναζητείται επιχειρηματολογία

Μάλλον είμαστε οι μόνοι που ασχολούνται με τη λειτουργία της Επιτροπής για την αναμόρφωση του καθεστώτος Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων, λες και δεν τρέχει τίποτα. Υπεύθυνη γι' αυτό είναι η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ, η οποία συμμετέχει με εκπρόσωπο της στην Επιτροπή και κρατάει το θέμα στην αφάνεια, λες και δεν ξέρει ποιος είναι ο σκοπός αυτής της Επιτροπής.

Η δεύτερη συνεδρίαση έγινε την περασμένη Δευτέρα και αποφασίστηκε καταρχάς ότι η Επιτροπή θα συνεδριάζει δυο φορές το μήνα (η επόμενη συνεδρίαση ορίστηκε για τις 29 Οκτωβρίου). Οι συνεδρίασεις θα γίνονται χωρίς καθορισμένη από πριν ημερίσια διάσταση, διότι πρώτο το ρυθμό, όπως καταλαβαίνετε, δεν μπορεί να υπάρξει πόρισμα μέχρι τα τέλη Δεκέμβρη, όπως προβλέπει η υπουργική απόφαση του περασμένου Ιουλίου. Η Επιτροπή θα ζητήσει παράταση και αυτό συνομολογούν και τα στελέχη του υπουργείου Εργασίας που παίρνουν μέρος σ' αυτή.

Αυτό μας οδηγεί στο συμπέρασμα πως η κυβέρνηση μάλλον έχει αλλάξει τη στρατηγική της στο θέμα και δεν βιάζεται να τελειώσει στις αρχές του 2008. Αυτή η αλλαγή πρέπει να σχετίζεται με το γενικότερο χειρισμό του Ασφαλιστικού. Φαίνεται πως κρίθηκε ότι μια αιφνιδιαστική ρύθμιση για τα ΒΑΕ θα κατέβαζε κόσμο στο δρόμο και θα οδηγούσε τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία σε αποχώρηση από τις ασφαλιστικές της οργανώσεις.

Αποφάσισαν, λοιπόν, να επιδιώξουν δι' αλληλογραφίας ενημέρωση για τα ισχύοντα στις χώρες της ΕΕ σε ό,τι αφορά τα ΒΑΕ. Ακόμη, να ζητήσουν επίσημα από το Ελληνικό Ινστιτούτο Υγεινής και Ασφαλείας της Εργασίας τις μελέτες που έχει κάνει για διάφορα επαγγελματα και χωρούς εργασίας. Τέλος, ζητή-

σαν γνωμοδότηση και από τον καθηγητή του Εργατικού Δικαίου στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας Γ. Λεβέντη.

Η επιχειρηματολογία που προσπαθούν να συγκροτήσουν δεν είναι καινούργια. Εχει παρουσιαστεί και στο παρελθόν, κάθε φορά που έγινε προσπάθεια να αποχαρακτηριστούν τα ΒΑΕ.

Αναφέρονται στην «ευρωπαϊκή εμπερία», όπου υπάρχουν ειδικοί κλάδοι αντιμετώπισης επαγγελματικού κινδύνου, χωρίς να κάνουν και τη γενικότερη σύγκριση των ασφαλιστικών συστημάτων, που είναι εντελώς διαφορετικά από χώρα σε χώρα. Επίσης, εκφράζουν τον πόνο τους δίθεν για την επιβάρυνση της υγείας των εργατών, λέγοντας ότι είναι απάνθρωπο να επιδοτείται (μέσω των ΒΑΕ) η επιβάρυνση στην υγεία. Δεν είδαμε, όμως, μιας και τους παίρνει ο πόνος, να ζητήσουν τουλάχιστον την καταγραφή των επαγγελματικών ασθενειών, που στην Ελλάδα είναι σαν να μην υπάρχουν.

Τέλος, εκείνο που αξίζει να σημειωθεί, είναι ότι ο εκπρόσωπος της ΓΣΕΕ συμμετείχε κανονικότατα και στη δεύτερη συνεδρίαση, χωρίς να υποβάλει κάποια πρόταση και χωρίς να υπανιχτεί έστω αποχώρηση, ενώ συμφώνησε στις αποφάσεις για αναζητήση επιχειρηματολογίας. Το σημεώνουμε ιδιαίτερα, γιατί κορυφαία στελέχη της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας μας διαβεβαίωνται την περασμένη εβδομάδα, ότι η συμμετοχή τους στην Επιτροπή γίνεται προκειμένου να πρωθήσουν εκκρεμούσες από το

παρελθόν αιτήσεις κλάδων για ένταξη επαγγελμάτων στον Κανονισμό ΒΑΕ του ΙΚΑ. Εξεφραζαν μάλιστα τον «προβληματισμό» ότι δεν έχει νόημα η παρομονή τους στην Επιτροπή και καλό θα ήταν να αποχωρήσουν από τώρα.

Οπως βλέπουμε, όμως, στην πράξη συμβαίνει το αντίθετο. Καμιά έτοιμη πρόταση δεν έχουν, τα αιτήματα κλάδων για υπαγωγή στα ΒΑΕ δεν τα πρωθείνουν, καμιά διάθεση ν' αναλάβουν την πρωτοβουλία των κινήσεων δεν επιδεικνύουν. Άλλωστε, είναι γνωστό πως η ΓΣΕΕ συμφώνησε στο νόμο Ρέππα βάσει του οποίου λειτουργεί η συγκεκριμένη Επιτροπή. Μπορεί κάποια στιγμή να αποχωρήσουν. Στο μεταξύ, όμως, θα έχουν νομιμοποιήσει μια Επιτροπή που είχε να φέρει σε πέρας ένα εκ των προτέρων καθορισμένο αντεργατικό έργο. Αυτή είναι μια ακόμη υπηρεσία τους στο σύστημα.

■ Συσχετίζουν τον ΦΠΑ με το Ασφαλιστικό

Ρωτήθηκε ο Ρουσόπουλος (την περασμένη Τρίτη στο press-room) για την επικείμενη αύξηση του ΦΠΑ και αρνήθηκε επίμονα να τη διαψεύσει. Εντέχνως, όμως, άφησε να τρέξει η ειδηση: «Σε ότι αφορά την ουσία, είναι γνωστό ότι σε όλες τις χώρες του κόσμου η οικονομί

Το πνεύμα του «διαλόγου» σώθηκε

Ευχαριστημένη δήλωσε η κυβέρνηση μετά την πρώτη μέρα του «πολιτικού και κοινωνικού διαλόγου» για το Ασφαλιστικό, που έγινε σε κοινή συνεδρίαση των Επιτροπών Οικονομίας και Κοινωνικών Υποθέσεων της Βουλής, την Πέμπτη. Πήρε απ' αυτή τη συνεδρίαση το μέγιστο που ήταν δύνατον να πάρει, αν και η αποχώρηση του ΠΑΣΟΚ την αιφνιδίασε λίγο. Ομως, ο τρόπος που έγινε η αποχώρηση επιτρέπει στην κυβερνητική προτομαγάνδια να την ξεπεράσει και –σε κάποιο βαθμό– να τη μετατρέψει σε όπλο υπέρ της. Βοηθάει σ' αυτό και το ότι η συνδικαλιστική γραφειοκρατία παρέμεινε.

Ας δούμε καταρχάς το ρεπορτάριο. Οι βουλευτές του ΚΚΕ δεν παρέστησαν καθόλου, όπως είχαν προαναγγειλει. Αντίθετα, οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, θεσμολόγνοι όπως πάντοτε, προσήλθαν στην κοινοβουλευτική φιέστα ψάχνοντας αφορμή για να αποχωρήσουν. Και βρήκαν την πιο γελοία αφορμή. Αποχώρησαν όταν ο πρόεδρος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων Π. Μελάς ανακοίνωσε ότι η πρώτη αυτή συζήτηση θα περιοριστεί στον καθορισμό της απόφασης του διαλόγου! Βρήκαν, δηλαδή, ένα διαδικαστικό πρόσχημα για να αποχωρήσουν.

Το ΠΑΣΟΚ τοποθετήθηκε με τον εισηγητή του Θ. Πάγκαλο, που έθεσε τρεις προϋποθέσεις για τη συμμετοχή του κόμματός του στο διάλογο: Να υπάρξει σαφής εικόνα της κατάστασης

των Ταμείων, να γίνει αναλογιστική μελέτη και να κατατεθεί συγκεκριμένη και σαφής πρόταση από την κυβέρνηση. Στη συνέχεια, για να κάνουν και το «εφέ» που τόσο έχει ανάγκη η πλευρά Γιωργάκη στη φάση που βρίσκεται το εσωκομματικό παιχνίδι, αποχώρησαν από τη συνεδρίαση. Οπως διευκρίνισε αργότερα, μιλώντας στο ραδιόφωνο της NET, η Εύη Χριστοφιλοπούλου, «η αποχώρηση ήταν μόνο για τη σημερινή ημέρα». Οταν η δημοσιογράφος τη ρώτησε αν η αποχώρηση συμβάλλει στην επιλυση του ασφαλιστικού, η βουλευτίνα εξανέστη: «Μα δεν αποχωρούμε από τον διάλογο! Αν πραγματικά θέλει η κυβέρνηση να πάμε ένα βήμα παραπέρα, ας φέρει τα στοιχεία και θα προχωρήσουμε. Αυτό ζητάμε. Δεν θέλουμε να μην γίνει διάλογος. Θέλουμε να γίνει ουσιαστικός διάλογος γιατί αυτό αφορά εμάς τους ίδιους, τα παιδιά μας

και τα εγγόνια μας».

Θυμίζουμε, ότι το ΠΑΣΟΚ στήριξε την προσπάθεια της κυβέρνησης να περάσει το νόμο πλαισίου για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, συμμετέχοντας σε μια γελοία διαδικασία «διαλόγου» στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής. Ομως, και να αποχωρήσει οριστικά κάποια στιγμή από το «διάλογο» για το Ασφαλιστικό (μπορεί έτσι να ερμηνευτούν οι αντιπολιτευτικές ανάγκες της νέας περιόδου), θα έχει στο μεταξύ προσφέρει βοήθεια στην κυβέρνηση και στη συνέχεια θα προσφέρει οικόμα πιο αποφασιστική βοήθεια, υπονομεύοντας, σαμποτάροντας και καταστέλλοντας τις εργατικές αντιστάσεις.

Παρόμοια θέση μ' αυτή του ΠΑΣΟΚ εξέφρασαν στους δημοσιογράφους και οι γραφειοκράτες πρόεδροι της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ. Οτι περιμένουν συγκεκριμένες προτάσεις από την

κυβέρνηση και την αναλογιστική μελέτη, στην επόμενη συνεδρίαση, αλλιώς ο διάλογος θα είναι προσχηματικός. Στη συνέδριαση, πάντως, παρέμειναν και τοποθετήθηκαν με τις γνωστές γενικότητες, χωρίς να προβάλλουν κανένα πακέτο αιτημάτων του εργατικού κινήματος. Λες και ήταν ανησυχούντες βουλευτές, που βλέπουν τα ζητήματα «από ψηλά».

Από τους υπουργούς που μίλησαν (Μαργίνα και Αλογοσκούφη) ειδηστή δεν βγήκε, όπως αναμενόταν άλλωστε. Ο Μαργίνας μίλησε για «κατεστημένες νοοτροπίες, εδραιωμένες συμπεριφορές και ξεπερασμένες λογικές», που «αντιστέκονται στις αλλαγές και τις μεταρρυθμίσεις», έριξε μπόλικη κινδυνολογία («είμαστε μπροστά σε ένα Ασφαλιστικό Σύστημα, η δομή και η διάρθρωση του οποίου – αν δεν παρέμβουμε – το οδηγούν με μαθηματική βεβαιότητα, μετά από

λήγα χρόνια, σε πλήρη αδυναμία να ανταποκρίθει στις υποχρεώσεις του») και υπαινίχτηκε την τακτική του μαστίγου και του καρότου που θα ακολουθήσει η κυβέρνηση: «θα προχωρήσει μεθόδικά και χωρίς αιφνιδιασμούς. Με προσοχή, αλλά και αποφασιστικότητα. Με σύνεση, αλλά και αποτελεσματικότητα».

Για την οργάνωση του «διαλόγου» ο Μαργίνας πρότεινε τρεις κύκλους. «Στον πρώτο κύκλο, να ανταλλάξουμε απόψεις σχετικά με τη χρηματοδότηση, την αντιμετώπιση της Εισφοροδιαφυγής, την καταπολέμηση του φαινομένου της Αδήλωτης Εργασίας και την Αποτελεσματική Αξιοποίηση της κινητής και ακίνητης περιουσίας των Ταμείων. Πρόκειται ας πούμε, για την οικονομική πλευρά του ζητήματος. Στο δεύτερο κύκλο, να συζητήσουμε θέματα, όπως, η Ενοποίηση των Ασφαλιστικών Φορέων, η καθιέρωση Κάρτας Κοινωνικής Ασφάλισης και η Ηλεκτρονική Υποστήριξη του Συστήματος. Στον τρίτο κύκλο, τον εκσυγχρονισμό του θεσμού των Βαρέων και Ανθυγεινών Επογγελμάτων, την Προαιρετική, με κίνητρα, παραμονή στην εργασία, τη θωράκιση του συστήματος απονομής Αναπτηρικών Συντάξεων και την ενίσχυση Χαμηλών και Μεσαίων Συντάξεων καθώς και της Μητρότητας. Η πρότασή μου αυτή, ποτέ ωρα όπι καλύπτει και τη σχετική πρόταση της ΓΣΕΕ».

Ο Αλογοσκούφης επανέλαβε

τις γνωστές ψευτιές περί επιβάρυνσης του κρατικού προϋπολογισμού από το Ασφαλιστικό. Τις χαρακτηρίζουμε ψευτιές γιατί δε μπορεί να αθροίζεις τις συντάξεις των δημόσιων υπαλλήλων (για τους οποίους το κράτος είναι εργοδότης) με τις γελοίες επιχορηγήσεις προς το ΙΚΑ, να προσθέτεις και την προνοιακή πολιτική του κράτους και να μιλάς για μεγάλες ασφαλιστικές δαπάνες. «Σήμερα –είπε– η συνεισφορά του κρατικού προϋπολογισμού είναι στο περίπου 5% του ΑΕΠ και αυτό το ποσοστό αναμένεται να φτάσει στο 15% του ΑΕΠ έως το 2050. Η ολματώδης αύξηση αυτού του ποσοστού δημιουργεί και μεγάλα δημοσιονομικά προβλήματα για μια χώρα, η οποία συμμετέχει στην ευρωζώνη, έχει συγκεκριμένες υποχρεώσεις και πολύ μεγάλο δημόσιο χρέος. Διότι, εάν ο προϋπολογισμός πληρώνει το 15% του ΑΕΠ για συντάξεις και για ενίσχυση των Ταμείων είναι αρκετά δύσκολο να χρηματοδοτούμε άλλες ανελαστικές δαπάνες του Δημοσίου -την υγεία, την ασφάλεια και τις αναγκαίες επενδύσεις για την ανάπτυξη της χώρας! Τι βγαίνει απ' αυτή την τοποθέτηση; Οτι ο προϋπολογισμός πρέπει να πληρώνει λιγότερα, άρα θα υπάρξουν μειώσεις συντάξεων και αυξήσεις οριών ηλικίας. Αυτά είναι «κουκιά μετρημένα», διότι ουδείς απ' αυτούς διανοείται να ζητήσει ειδική φορολογία επί των καπιταλιστικών κερδών.

Επιβραβεύουν την εισφοροκλοπή

Ηειδηση δεν είναι ότι κάνουν μια ακόμα πιο δύσκολη ρύθμιση για τους εργοδότες που δεν πληρώνουν στο ΙΚΑ τις ασφαλιστικές εισφορές, κλέβοντας ακόμα και τα λεφτά που παρακρατούν από τους εργαζόμενους. Ούτε ότι για μια φορά ακόμη δηλώνουν πως θα 'ναι η τελευταία ρύθμιση' (τα ίδια λένε φορά).

Η ειδηση είναι πως αυτή η ρύθμιση έρχεται σε μια στιγμή που η κυβέρνηση έχει ανοίξει το Ασφαλιστικό και έχει βάλει μπροστά

τους τρομοκράτες τύπου Αναλυτή και Γκαργκόνα να παριστάνουν το λαζό. Σε μια στιγμή που τα μέλη της κυβέρνησης δηλώνουν με τον πιο ιταμό τρόπο, ότι δεν πρόκειται να δώσουν στο ΙΚΑ ούτε τις θεωρηθευμένες εισφορές του 1% του ΑΕΠ, που παρονόμως πετεσοκόβονται επί 6 συνεχή χρόνια.

Αυτό δείχνει ότι δεν λογαριάζουν τίποτα. Οτι σκοπός τους είναι να σαρώσουν όσα περισσότερα ασφαλιστικά δικαιώματα μπροστάνευνται.

η στρατηγική, που υλοποιείται βήμα-βήμα, δημιουργεί συνεχώς μεγαλύτερη φτώχεια στα εργατικά στρώματα και σπρώχνει κάποια απ' αυτά στην απόλυτη εξαθλίωση, δημιουργούν ταμεία για την «αντιμετώπιση της φτώχειας», που θα τους προσφέρουν το απαραίτητο άλλοθι μοιράζοντας φιλανθρωπικά βοηθήματα, σαν αυτά που εδώ και αιώνες μοιράζουν τα φιλόπτωχα ταμεία των Εκκλησιών. Σ' αυτή τη στρατηγική εντάσσεται και το «Εθνικό Ταμείο Κοινωνικής Συνοχής», το νομοσχέδιο για την ιδρυση του οποίου παρουσίασε με κομάρι την περασμένη Τετάρτη ο Αλογοσκούφης, μια μέρα πριν -όλως τυχαίως!- την έναρξη στη Βουλή του «διαλόγου» που θα οδηγήσει σε μια νέα αναπτροπή του ασφαλιστικού σε βάρος εργαζόμενων και συνταξιούχων, η οποία θα συνεχίστει και στο μέλλον, όπως ρητά ανέφερε στη δευτερολογία του ο Αλογοσκούφης.

Παρουσιάζοντας το νομοσχέδιο στην προηγούμενη στιγμή, ο Αλογοσκούφης δεν έκρυψε ότι στόχος του ήταν η βελτίωση της στατιστικής εικόνας. Εξέφρασε την ικανοποίησή του που η πλειοψηφία των «φτώχων» στην Ελλάδα δεν είναι πολύ κάτω από

γαστικά προγράμματα του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας. Δηλαδή, ακόμα και αυτή η άθλια «εργατική στέγη» θα γίνει πιο άθλια. Από ανάλογες «μετακινήσεις» θα εξασφαλιστούν προφανώς και οι υπόλοιποι πόροι του Ε

■ Σκαραμαγκάς

Εργατοπατέρες έτοιμοι για όλα

Την περασμένη Τρίτη, οι εργάτες του Σκαραμαγκάς πήραν μια σημαντική απόφαση. Σε μια μαζικότατη γενική συνέλευση απέρριψαν την πρόταση των εργατοπατέρων της πλειοψηφίας της «Τρίανας», που πλαισίζαντα σχέδια της ιδιοκτήτριας εταιρίας Thyssen Kroupp για κατάτμηση του ναυπηγείου σε χωριστές εταιρίες, αρχής γενομένης από το τμήμα τροχαίου υλικού, που το πουλήσαν σε άλλη εταιρία (εργάζονται 200 εργάτες).

Η ψηφοφορία έγινε με κάλπη. Ψήφισαν 1.089 εργάτες και απ' αυτούς οι 579 ψήφισαν «ώχι» στο σχέδιο της πλει-

οψηφίας της διοίκησης (480 «ναι» και 30 λευκά και άκυρα). Μιλάμε για μια καθαρή πλειοψηφία 53,1%, που αγνόησε την εκφοβιστική και εκβιαστική προπογάνδα των εργατοπατέρων. Εκφοβιστική, γιατί υποστήριζαν ότι αν οι εργάτες επιλέξουν τη «συνολική σύγκρουση» με τα εκ Γερμανίας αφεντικά, το ναυπηγείο θα κλείσει και θα βρεθούν χωρίς μεροκάματο. Θα τα χάσουν όλα. Εκβιαστική, γιατί απειλούσαν με παραίτηση, εννοώντας ότι χωρίς αυτούς οι εργάτες θα μείνουν απροστάτευτοι.

Είναι η πρώτη φορά μετά από χρόνια που οι πρασιν-

γάλαζοι εργατοπατέρες της «Τρίανας» χάνουν μια τόσο κρίσιμη ψηφοφορία. Ωρίμασαν τα πράγματα στη συνέδηση της πλειοψηφίας των εργατών. «Μίλησε» η πείρα. Η πείρα από την ιδιωτικοποίηση του ναυπηγείου, από τις εκατοντάδες χαμένες θέσεις εργασίας, από τη μετατροπή τους σε «συνδιοκτήτες» του ναυπηγείου, από την οποία κέρδισαν πόστα και λεφτά οι εργατοπατέρες ενώ οι εργάτες είδαν συναδέλφους του να απολύνται «εθελουσίως» και τα δικαιώματά τους (μεροκάματα, συνθήκες εργασίας) να συρρικνώνται.

Η ψηφοφορία που έγινε εί-

χε στην πραγματικότητα χαρακτήρα δημοψηφίσματος. Οι ίδιοι οι εργατοπατέρες το είχαν πει από τα πριν. Την επομένη το πρώιμη μειοψηφία της διοίκησης (ανήκει στην Εργοστασιακή Επιτροπή, που συμμετέχει στο ΠΑΜΕ) πήγε στην καθορισμένη συνεδρίαση της διοίκησης, στην οποία θα αποφασίζονταν πότε. Θα γίνει εκλογοαπολογιστική συνέλευση, ενώ θα υποβάλλονταν οι παραποτήσεις εκείνων που η συνέλευση με την ψήφο τους ουσιαστικά τους καθαιρέσει. Εκεί διαπίστωσαν ότι οι εργατοπατέρες είχαν ήδη κάνει «γαργάρα» τις απειλές τους ότι θα παραιτηθούν αν χά-

σουν την ψηφοφορία και αρνούνταν να παραιτηθούν. Η μειοψηφία κάλεσε σε συγκέντρωση, μαζεύτηκαν πολλοί εργάτες και όπως καταγγέλθηκε αντιμετώπισαν τραμπουκισμούς από ανθρώπους της εταιρίας.

Τελικά, οι εργατοπατέρες δέχτηκαν να γίνει συνεδρίαση της διοίκησης, στην οποία συμφώνησαν σε νέα συνεδρίαση την προσεχή Τρίτη να καθοριστεί ο χρόνος της εκλογοαπολογιστικής συνέλευσης, αλλά παραπότησις δεν υπέβαλλαν. Προφανώς, θέλουν να κινηθούν παρασκηνιακά και να ελέγχουν την εκλογική διαδικασία. Στο διάστημα μέχρι να γίνουν οι εκλογές θα κάνουν αυτό που τόσα χρόνια έχουν μάθει να κάνουν: απειλές, εκβιασμούς και εξαγορά συνειδήσεων. Ήδη, όμως, έδειξαν τι φοβούνται. Απαιτούν στις εκλογές να μην έχουν δικαιώματα συμμετοχής οι 200 εργάτες

του τμήματος τροχαίου υλικού, γιατί ανήκουν σε άλλη εταιρία!!!

Οι εργάτες του Σκαραμαγκά, ενώς από τους μεγαλύτερους εργασιακούς χώρους στην Ελλάδα, βρίσκονται μπροστά σε μια μεγάλη πρόκληση. Στην πρόσφατη γενική συνέλευση έκαναν το πρώτο βήμα. Το πρόβλημα δεν είναι πρόβλημα εκπροσώπησης. Δεν θα τους το λύσουν οι εκλογές. Ακόμα κι αν καταφέρουν να ξεφορτωθούν τους εργατοπατέρες, το πρόβλημα θα το έχουν μπροστά τους. Η εταιρία έχει τα σχέδιά της. Για ν' απολλαγούν απ' αυτά, πρέπει να αγωνιστούν σκληρά. Σ' αυτόν τον αγώνα, στο βαθμό που τον δώσουν, θα έχουν και πάλι στο πλευρό τους το σύνολο της εργατικής τάξης. Να μην υποκύψουν, λοιπόν, στις απειλές των εργατοπατέρων και της Thyssen Kroupp.

■ Φίλιπ Μόρρις

Ομολογεί ότι θα απολύσει και άλλους

Την περίοδο που ήταν στο προεδρείο του Σωματείου των εργαζόμενων στον Παπαστράτο, η Αμεση Δημοκρατία πίεζε την εργοδοσία να αποντήσει εάν κατά τη μεταφορά του εργοστασίου στον Ασπρόπυργο θα συνεχίσουν να εργάζονται όλοι οι εργαζόμενοι. Η εργοδοσία αρνούνταν να αποντήσει. Τώρα που το σωματείο το ελέγχουν οι εργατοπατέρες, η εργοδοσία άνοιξε τα χωριά της και δηλώνει ότι το 2009, που θα έχει ολοκληρωθεί η μετεγκατάσταση στον Ασπρόπυργο, θα μειωθεί το λεγόμενο εργατικό κόστος (προφανώς μέσω των νέων απολύσεων) και θα αυξηθεί η παραγωγικότητα της εργασίας (προφανώς μέσω της παραπέραντης της εργοστάσιος της εργατική δύναμη). Να συμπληρώσουμε, ότι έφτασαν στο σημείο να καταργήσουν το ασθενοφόρο που υπήρχε στο εργοστάσιο του Παπαστράτου για να μεταφέρει τους τραυματισμένους εργάτες στο νοσοκομείο!

Οι καπιταλιστές της Φίλιπ Μόρρις συγκρίνουν ακόμη το εργοστάσιο του Παπαστράτου με τα άλλα ευρωπαϊκά της εργοστάσια και για τα διάφορα κόστη τους, στα οποία συμπεριλαμβάνουν και το λεγόμενο εργατικό κόστος. Παρενθετικά, να επαναλάβουμε για μια ακόμη φορά ότι δεν υφίσταται εργατικό κόστος για τους καπιταλιστές, γιατί οι εργάτες είναι εκείνοι που δημιουργούν την υπεραξία που την καρπώνονται δωρεάν οι καπιταλιστές. Τα λεγόμενα από τους καπιταλιστές, κυριαρχίας εργάτες σε εργατοπατέρες, είναι αστικά κόμμα-

τα για εργατικό κόστος είναι αποπροσαντολιστικά και μέσω αυτών επιδιώκεται να συγκαλυφθεί ότι ο πλούτος που παράγεται στην καπιταλιστική κοινωνία παράγεται από την εργατική τάξη και τον καρπώνεται το κεφαλαίο.

Ισχυρίζονται οι καπιταλιστές ότι το λεγόμενο εργατικό κόστος του εργοστασίου του Παπαστράτου είναι μεγαλύτερο από τα άλλα ευρωπαϊκά εργοστάσια της Φίλιπ Μόρρις και γ' αυτό πρέπει να μειωθεί το 2009. Με ποιο τρόπο θα μειώσουν στο φουλ για οκτώ ώρες, και όχι 7 ώρες και ένα τέταρτο που δουλεύουν τώρα, και με πολύ μεγαλύτερη εντατικότητα, σακατεύοντας και φθείροντας ακόμη περισσότερο τη ζωντανή εργατική δύναμη. Να συμπληρώσουμε, ότι έφτασαν στο σημείο να καταργήσουν το ασθενοφόρο που υπήρχε στο εργοστάσιο του Παπαστράτου για να μεταφέρει τους τραυματισμένους εργάτες στο νοσοκομείο!

Η εξπουληματική επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση (2005-2007) έχει καταργηθεί τελεστικά από τα δικαστήρια. Η Φίλιπ Μόρρις, δρώντας στην Ελλάδα ως στυγνός αποικιοκράτης, γράφει στα παλιά της τα παπούτσια τις αποφάσεις των ελληνικών δικαστηρίων θεωρεί ότι η σύμβαση αυτή ισχύει και προτείνει στους εργατοπατέρες την παράταση της ισχύος της για άλλα τέσσερα χρόνια. Οι τελευταίοι δέχονται ότι ισχύει η καταργημένη σύμβαση (αφού αυτό απαιτούν τα αφεντικά τους) και προτείνουν οι τροποποιήσεις της να ισχύουν για δύο χρόνια. Προτείνουν ακόμη οι εργατοπατέρες της εργατικής συμβάσεως συλλογικές συμβάσεις.

τέρες και κάποια άλλα πράγματα (π.χ ποσοστό αύξησης), που σε πρώτη φάση οι καπιταλιστές της Φίλιπ Μόρρις δεν τα δέχονται. Σε επόμενη φάση θα δεχτούν κάποια από αυτά εφαρμόζοντας το μέσο όρο. Θα αναφέρουμε μερικά παραδείγματα. Για τη διάρκεια της νέας ξεπουληματικής σύμβασης, εφαρμόζοντας τη μέθοδο του μέσου όρου, θα καταλήξουν στα τρία χρόνια. Για το ύψος της επήσιας αύξησης, από το 3% της εργοδοσίας και το 6% των εργατοπατέρων πιθανόν να καταλήξουν στο 4%, όχι όμως επί όλων των αποδοχών, αφού η λεγόμενη προσωπική διαφορά παραμένει παραγμένη από το 2005.

Οι εργαζόμενοι, όταν κληθούν από τους εργατοπατέρες (που συζητούν με την εργοδοσία ερήμην τους) να επικυρώσουν τη νέα ξεπουληματική επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση δεν πρέπει να το κάνουν με τίποτα. Μετά την κατάργηση της ξεπουληματικής σύμβασης της περιόδου 2005-2007 δεν ισχύουν αυτόματα και οι απομικές συμβάσεις που υπέγραψαν το Μάρτη του 2005. Μπορούν να απαιτήσουν: Πρώτο, την εφαρμογή όλων των συμβάσεων που ίσχυαν πριν πουληθεί η εταιρία στη Φίλιπ Μόρρις. Δεύτερο, τα κλεμμένα της περιόδου 2005-2007. Οι απομικές συμβάσεις δεν ισχύουν, γιατί σύμφωνα με την εργατική νομοθεσία και τη νομολογία οι εργαζόμενοι πρέπει να αμείβονται σύμφωνα με τις ευνοϊκότερες ισχύουσες συλλογικές συμβάσεις.

■ Πως «λιπαίνονται» οι κοινωνικές σχέσεις των καπιταλιστών

Μια αποκάλυψη-βόμβα έκανε την περασμένη Τρίτη η γαλλική εφημερίδα «Les Echos». Οι καπιταλιστές της γαλλικής μεταλλουργίας (πρόκειται για ιδιαίτερα ανεπτυγμένο κλάδο) είχαν δημιουργήσει ένα μυστικό ταμείο, στο οποίο κάθε επιχείρηση κατέθετε επησίως ποσό ίσο με το 0,1% των δαπανών μισθοδοσίας της. Το ταμείο αυτό χρησιμοποιούνταν για να εξαγοράζονται συνδικαλιστές τη δουλειά τους! 160 εκατ. ευρώ έχει αυτή τη σημασί

Τα ιδιωτικά πανεπιστήμια από το παράθυρο

Στις 20 του Οκτώβρη Σεκπνέει η προθεσμία για την ενσωμάτωση της νέας κοινοτικής Οδηγίας 36/05, η οποία εξισώνει τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών, που έχουν συνάψει συμφωνίες δικαιόχρησης με πανεπιστήμια του εξωτερικού, με αυτά των αποφοίτων των ΤΕΙ και ΑΕΙ.

Αναλαμβάνοντας το υπουργείο Παιδείας, η νέα πολιτική ηγεσία (Στυλιανίδης, Ταλιαδούρος), δηλώσε πως δεν υπάρχει λόγος ανησυχίας, αφού υπάρχει αρκετός χρόνος μπροστά για να βρεθεί η ενδεδειγμένη λύση, μιας και προσφυγές από δικαιούχους δεν μπορούν να γίνουν πριν τεράσουν τουλάχιστον δύο μήνες, ενώ κι αν γίνουν μετά απαιτείται μια διετία για την έκδοση καταδικαστικής απόφασης.

Το επιχείρημα αυτό στέκεται σκόπιμα στη διαδικαστική πλευρά της υπόθεσης και αφήνει επιμελώς απέξω την ουσία. Οπως, άλλωστε και το άλλο επιχείρημα, που έχει χρησιμοποιηθεί κατά καιρούς, ότι η Οδηγία δεν αφορά ακαδημαϊκή ιστοριμία (οι κάτοχοι αυτών των «πτυχών» των κολεγίων δεν έχουν δικαίωμα εκπόνησης μεταπτυχιακών στα ελληνικά ΑΕΙ), αλλά τα επαγγελματικά δικαιώματα, λες και οι περισσότεροι απόφοιτοι ενδιαφέρονται για την ακαδη-

μαϊκή εξελίξη και όχι για την επαγγελματική τους αποκατάσταση! Επειτα, είναι γνωστό ότι σιγά-σιγά, με την αριμανη των συνθηκών γίνεται και το επόμενο βήμα, όπως έγινε με τους απόφοιτους των ΤΕΙ, που πρώτα απέκτησαν πρόσβαση στην αγορά εργασίας και τώρα «ανωτατοποιήθηκαν», ενώ στα σκαριά είναι και η νομοθετική ρύθμιση για την εκχώρηση οργάνωσης μεταπτυχιακών και στα ίδια τα Τεχνολογικά Ιδρύματα.

Με όλα αυτά τα επιχειρήματα, η κυβέρνηση αφήνει απέξω σκόπιμα την ουσία. Που δεν είναι άλλη από το μπάσιμο από το παράθυρο των ιδιωτικών πανεπιστημάτων, παραβιάζοντας τη συνταγματική απαγόρευση. Επιχειρείται, δηλαδή, η δημιουργία τετελεσμένων, η διαμόρφωση ενός τοπίου και στην

ελληνική πραγματικότητα, όπου τα πιτυχία των κολεγίων (τα οποία σημειωτέον χορηγούν τα πανεπιστήμια της αλλοδαπής, με τα οποία συνεργάζονται) θα θεωρούνται αντικειμενικά ιστόμια των πανεπιστημάτων, αφού θα αντιστοιχούν σε ίδια επαγγελματικά δικαιώματα. Ετσι το άρθρο 16 του Συντάγματος θα καταστεί με τον καιρό έωλο και η αναθεώρησή του θα πεσει σαν ώριμο φρούτο την κατάλληλη στιγμή. Η διαδικασία αυτή θα διευκολυνθεί από την «εφαρμογή του ευρωπαϊκού συστήματος συσσώρευσης και μεταφοράς πιστωτικών μονάδων», που έχει ήδη ψηφιστεί από τη Μ. Γιαννάκου και η υλοποίησή του αποτελεί μια από τις πρώτες προτεραιότητες του Στυλιανίδη, σύμφωνα με τις προγραμματικές του δηλώσεις. Το σύ-

στημα αυτό, που μετατρέπει σε «σύνταξη» τις πανεπιστημιακές σπουδές, ενοποιεί το χάρτη των σπουδών σε ευρωπαϊκό επίπεδο, επιτρέποντας την «κινητικότητα» των φοιτητών από ίδρυμα σε ίδρυμα και από σχολή σε σχολή. Υπενθυμίζουμε ότι η διαδικασία της Μπολόνια επιτρέπει τη σώρευση πιστωτικών μονάδων και από δομές που δεν ανήκουν στην τυπική τριτοβάθμια εκπαίδευση. Συνεπώς, η επιχείρηση ιστοίμησης των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων των κολεγίων δεν είναι μια αγαθή και μακροπρόθεσμη υπόθεση, όπως θέλει να την παρουσιάσει η κυβέρνηση, η οποία καλλιεργεί σκόπιμα τον εφησυχασμό, ώστε να κερδίσει χρόνο και να αποφύγει έναν νέο γύρο φοιτητικών κινητοποιήσεων.

Ορμώντας από την πρόστιτης, όλοι αυτοί, που πέρσι με τον μεγαλειώδη αγώνα τους κατέστησαν άταφο νεκρό την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος, δεν πρέπει τώρα να πέσουν στην παγίδα, να υποτιμήσουν το πρόβλημα. Αν το κάνουν θα είναι σαν να αναιρούν, να ακυρώνουν τον αγώνα που έδωσαν. Γ' αυτό και η άμεση, δυναμική, μαζική απάντηση του φοιτητικού κινήματος είναι επιτακτική ανάγκη.

Γιούλα Γκεσούλη

■ Τρομούστερια χωρίς όρια

Το κλίμα της τρομούστεριας στη Μεγάλη Βρετανία αγκάλιασε πια και τα δημοτικά σχολεία. Παιδιάκια 7 και 8 χρονών υποβάλλονται σε ηλεκτρονική δακτυλοσκόπηση, με πρόσχημα το δανεισμό βιβλίων από τη σχολική βιβλιοθήκη. Στόχος, βεβαίως είναι να συνηθίσουν τα παιδιά από μικρά στο καθεστώς τρόμου και παρακολουθητικής, ώστε να αποδεχτούν ως ενήλικες την «κοινωνία του Μεγάλου Αδελφού» και να ολοκληρωθεί και ενισχυθεί η αλυσιδα συσσώρευσης των βιομετρικών στοιχείων των βρετανών πολιτών από τις αστυνομικές αρχές. Φαίνεται ότι δεν αρκούν πια οι 4,5 εκατομ. κάμερες κλειστού κυκλώματος, που παρακολουθούν καθημερινά τους βρετανούς πολίτες!

Το γεγονός έχει προκαλέσει τη σφραγίδη αντίδραση πολλών γονιών, που καταγγέλλουν καθημερινά ανάλογα περιστατικά στα βρετανικά μέσα, αφού βλέπουν πως τα παιδιά τους θεωρούνται από τα μικρά τους εν δυνάμει τρομοκράτες.

Οπως αναφέρεται από το 2001, που η κυβέρνηση έδωσε το πράσινο φως για την ηλεκτρονική δακτυλοσκόπηση των μαθητών του δημοτικού, στο αρχείο ηλεκτρονικών αποτυπωμάτων υπάρχουν περισσότερα από 6.000 παιδικά ονόματα, ενώ κάθε μήνα περισσότερα από 20 σχολεία υιοθετούν αυτή την ταχτική.

Και εις ανώτερα!

■ Ονομασία FYROM

Μικρή ανάσα για την κυβέρνηση

Εκανε κι η μύγα κώλο κι έχεσε τον κόσμο όλο. Τη γνωστή παροιμία θυμάσαι καθώς διαβάζεις τη συνέντευξη της Ντορούλας, που απειλεί με βέτο στην ένταξη της Δημοκρατίας της Μακεδονίας στο ΝΑΤΟ, αν η γειτονική χώρα δεν αποδεχτεί τη σύνθετη ονομασία (Δημοκρατία της Μακεδονίας - Σκόπια), που είχε προτείνει παλαιότερα ο ειδικός μεσολαβητής Μ. Νίμιτς. Όμως, όπως όλα δείχνουν, η ΔΤΜ δεν έχει κανένα λόγο να το δεχτεί αυτό σήμερα, όταν ολόκληρος ο κόσμος την αποκαλεί με το συνταγματικό της όνομα κι έμεινε μόνο ο ελληνικός εθνικισμός να ταλαιπωρείται με μια υπόθεση άνικη, στην οποία μάλιστα έχει πάθει κανονικό Βατερόλι και το ξέρει.

Προς τι τότε οι λεονταρισμοί της Μητσοτάκη; Η ελληνική κυβέρνηση έχει πληροφορηθεί ότι ο αμερικανικός σχεδιασμός άλλαξε και πως η ΔΤΜ (μαζί με άλλες βολκανικές χώρες) θα ενταχθεί στο ΝΑΤΟ το 2009. Εχουν, λοιπόν, έναν ολόκληρο χρόνο στη διάρκεια του οποίου μπορούν από τη μια να κάνουν το νταγκ, για εσωτερική κατανάλωση, και από την άλλη να συνηθίζουν το «πόπολο» πιως και σύνθετη ονομασία να συμφωνηθεί, αυτή θα είναι μόνο για χρήση από την Ελλάδα. Ο υπόλοιπος κόσμος θα λέει «Δημοκρατία της Μακεδονίας».

Στις συμπληγάδες ΗΠΑ-Ρωσίας

Αναζητείται επειγόντως και εναγωνίως ημερομηνία για να μεταβεί μέχρι τα τέλη του χρόνου ο Καραμανής στη Μόσχα και να συναντηθεί με τον Πούτιν! Τι συνέβη; Νέα εμπλοκή στην κατασκευή του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης. Το παρασκήνιο έχει πάρει φωτιά και η ελληνική κυβέρνηση προσπαθεί να γλιτώσει τη συντριβή από τις συμπληγάδες πέτρες ΗΠΑ-Ρωσίας.

Ο ανταγωνισμός των δυο μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων για τον έλεγχο των αγωγών του πετρελαίου είναι διαρκής και περνάει συνεχώς από νέες φάσεις. Αυτός ο ανταγωνισμός περιλαμβάνει και συμφωνίες. Τότε, ισχύει το γνωστό γνωμικό: «όταν πλαικώνονται οι ιπποπόταμοι, την πληρώνουν τα βατράχια». Φαίνεται, λοιπόν, πως τα «βατράχια», η Ελλάδα και η Βουλγαρία, καλούνται να πληρώσουν μια συμφωνία των

«ιπποπόταμων», ΗΠΑ και Ρωσίας, που αφορά τη συμμετοχή αμερικανικών επιχειρήσεων που θα μεταφέρουν μέσω του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης καζάχικο πετρέλαιο (λέγε με «Σέβρον»).

Οπως είναι γνωστό, η τριμερής συμφωνία για την κατασκευή του έργου ήταν εξαρχής επεροβάρης, φέροντας όλα τα ιμπεριαλιστικά χραρακτηριστικά τέτοιων συμφωνιών. Η Ρωσία το 51% και Ελλάδα-Βουλγαρία το 49%, ήτοι 24,5% η καθημεία. Αφού έπεισαν οι υπογραφές, μετά από μια διαδικασία που κράτησε μια 15ετία, ξεκίνησαν οι διαπραγματεύσεις για τη σύσταση της κοινοπραξίας που θα κατασκεύαζε το έργο, ξεκινώντας από τις αναγκαίες απολογιστικές. Ολα, όμως, πάγωσαν, καθώς η ρωσική πλευρά «ξέχαιρε» τις διαβεβαιώσεις της ότι ο αγωγός θα «φουλάριζε» με ρωσικό πετρέλαιο,

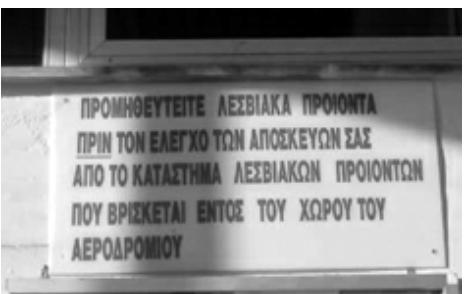
εξασφαλίζοντας τα κέρδη των εταιριών όλων των πλευρών. Οπως λέει η πληροφορίες, η Ρωσία διαμήνυσε πρόσφατα σε Ελλάδα και Βουλγαρία, ότι όταν κατασκευαστεί ο αγωγός θα εξασφαλίζει τη διελεύση μέσω αυτού ποσότητας ανάλογης με το ποσοστό που έχει στην κοινοπραξία. Δ

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Καθώς πέφτει σταδιακά η δερμοκρασία [ρε πούσι στο βιβλίο της ΣΤ_ορίας!] και αρχίζουν τα ψυχοσάββατα (ψύχος – Σάββατο), επιζήτω να εορτάσω την παγκόσμια ημέρα κατά των παγκόσμιων ημερών. Να λάβω μέρος σε μια γιορτή μνήμης της λήμης, σ' ένα διασολεμένο τρισάγιο, μια ταπεινή δοξολογία, να γιορτάσω στα σκοτεινά τα Φώτα και μη πάσχων ένα Πάσχα. Μας την έχει δώσει, αλλά εσείς μείνετε μαζί μας, ακολουθεί σύντομο διάλειμμα για δυσφημίσεις και δελτίο ακραίων μετ' αιωρολογικών φαινομένων.

Οι λαγοί με τις γκαργάνες, αφού φάνε αστακούς με δαγκάνες, βγαίνουν και μας προτρέπουν –χωρίς να προντέρονται– να κόψουμε τη σαρδέλα γιατί δεν αντέχει τέτοιες δυσβάσταχτες πολυτέλειες η ανοικονόμητη οικονομία. Και τα τρία πι [Παναγόπουλος, Πουπάκης, Παπασπύρου] παρακολουθούν, καθηλωμένα στο αναπηρικό τραπέζακι του διαλόγου. Αει στο διάλογο με τα ΑμΕΑ [Άτομα με Εκχωρημένη Ασφάλιση]. Α, ναι, αληθεύει ότι στα καλά εστιατόρια που καλοτρώνε κάποιοι καλοί παπαγάλοι, δεν υπάρχει μαϊντανός στην κουζίνα; Πάντως είναι άσχημο πράγμα να αναγκάζεσαι να συνδέτεις ενώ είσαι αναλυτής, καμιά φορά αγγίζει τα όρια της αναλητείας. Αναλυτικά, άλλη φορά.

Ολημερίς με το ΠΑΣΟΚ ασχολούμαστε, τι 'ναι αυτό το πράμα ρε; Ακόμα κι η ελαιοπάρδαλη του κινήματος χάδηκε, το 'νε και το 'κανε. Θα

Χωρίς λόγια

κρεμόμαστε για πολύ από το τι είπε ο ψηλός, ο χοντρός και ο άσημος; Μας έχετε σπάσει τα νεύρα, δεν το καταλαβαίνετε; Γ' αυτό την κοπάνησε ο άρχοντας των δαχτυλιδιών, γ' αυτό δεν έδεσε υποψηφίότητα η Ζίνα και προτίμησε την ευελφάλεια από την σιγουράτα (σίγουρη πατάτα), πρόκειται για b-tovie. Κι ο όλιος εκεί, σ' ένα ατέλειωτο πολικό ήλιοβασίλεμα, παγωμένο για τριανταρία ολόκληρα χρόνια! Εντάξει, δα έχει εισπρακτική επιτυχία από την ψήφο [προς δύο ευρώπουλα έκαστη, κάντε το calculation που λέει κι ο νυν πρόεδρος], τι άλλο δέλετε; Αλήθεια, αψήφιστη ψηφιακή ψήφος μετράει; Θα γίνει debate; Θα έχουμε exit poll; ή δα μας σπάσουν τα exit balls; Και τέλος, για πόσο καιρό δ' ασχολούμαστε με τα μετεκολογικά; Οχι τίποτε άλλο, να ξέρουμε τι άδεια να ζητήσουμε και πόσο μακριά να πάμε.

Κάποτε έχαμε τον υπαρξιασμό. Ποιος να μας το 'λεγε πως στα γεράματα δα εξαντλούσαμε και τον ηπαρξιασμό, τις μεταμοσχεύσεις κι όλον αυτό τον παροξυσμό. Έχουμε γίνει επαίστες περί τα συκώτια, γηράσκουμε αει διδασκόμενοι αδέρφια [ΓΑΔΑ τα αρχικά του ρητού που μόλις παράδεσα]. Αλήθεια, γιατί δεν πάρουν τον Τζάκη στο Ωνάσειο, να γίνει Τζάκι Ωνάσειο;

Μόλις είπε ο Νίμιτς [ποιο νοσοκομείο ρε:] για τον Μεγαλέξανδρο, τσακ, να 'σου ο Πανίκας, δίκην αδερφής γοργόνας, έτοιμος να τον στείλει στον πάτο! Από κοντά κι ο Βάσιπαν, ο οποίος δεν είναι καν Μακεδών. Τι 'ν τούτο ρε;

Κακλαμάνη, βρες κακλαμάνι – μάνι μονόχυλα και πιρόγες κι άσε τα φρεάτια. "Πώς τον λεν', πώς τον λεν' τον ποταμό; Πειραιώς, Πατησίων"... Κάνε και κα' να happening με canope-καγκαλ στην Κοτζιά, να έρθουν οι άφραγκες οικογένειες για ράφτινγκ αντί να πάρουν δάνεια και να τρέχουν στον Βοϊδομάτη [ποιον Σαρκοζί ρε:];

Έχω μια απορία [ήρεια από τη γενικότερη απορία που κάποτε –δα δείτε– δα μας σπρώξει σε επίδομα και συσσίτια αγάπης]: Πώς γίνεται σε μια χώρα 11 εκατομμυρίων κατοίκων, τα 2,5 εκατομμύρια ψηφοδότες ν' αποτελούν το 42% και να κυβερνάνε; Ας μη χλευάζουμε στα αμείλικτα μαθηματικά. Στην καλύτερη δημοκρατία που είχαμε ποτέ, το 24% [γιατί τόσο είναι περίπου] κυβερνάει το υπόλοιπο 76%! Παντοπωλείον "η ειλικρίνεια".

Έχω κι ένα δεολογικό ερώτημα [μη χλεύαζετε την ανήσυχη, αφύσικη φύση μου]: Στην περίπτωση που κάποιοι ιεροί πατέρες επιδυμούν να χρέψει η αρχιεπισκοπή, ενώ το ποίμνιο όχι, ο θεός ποιον εισακούει; Σοβαρές και τεκμηριωμένες απαντήσεις περικαλώ. Και για να μιλάμε ελληνικά, ποίμνιο είναι το κοπάδι και ποιμένας ο τσοπάνος, ο γκλίτσαν. Αντε μπράβο.

Τι δα γίνει με τον Σάββα ρεεεες;

Ως Θεοσαλονικιά, η Κοκκινοσκουφίτσα ενημερώνει το φιλέρο το κοινό ότι την προσεχή Παρασκευή δεν εορτάζει ούτε δέχεται επισκέψεις. Την απελευθέρωση της πόλης [έτοι την προφέρει ο μπουρτζόβλαχος] δα την εορτάσει δύο μέρες μετά, γιατί τότε άλλωστε εισήλθε σ' αυτήν –καλού κακού– ο απελευθερώτης βασιλεύς Κωνσταντίνος. Ας φυλάμε τον κώλο μας, god shave the king [ο θεός ξυρίζει τον βασιλέα]. Χρόνια δολά.

Κοκκινοσκουφίτσα
kokinoskouftsa@eksegersi.gr

■ Νέος κρατικός μποναμάς στις τράπεζες

Από την 1η Νοέμβρη θ' αρχίσουμε να πληρώνουμε τα τέλη κυκλοφορίας αυτοκίνητων και μοτοσικλετών. Οι τιμές τους παραμένουν ίδιες με τις περσινές, άρα ουδείς λόγος διαμαρτυρίας, θα πουν οι πολλοί. Με μια διαφορά, σχεδόν αραρατη διά γυμνού οφθαλμού. Φέτος οι τράπεζες θα εισπράξουν μεγαλύτερη αμοιβή για τη διανομή του τελόστημου από τα γκισέ τους. Συγκεκριμένα, αντί για 1,30 ευρώ ανά σήμα που εισέπρατον πέρυσι (1,20 ευρώ πρόπερο), φέτος θα εισπράξουν 1,40 ευρώ ανά σήμα. Για να μην κουράζεστε με λογαριασμούς, σας λέμε πως η αύξηση είναι 7,7%, δηλαδή σχεδόν τριπλάσια από τον επίσημο πληθωρισμό. Συνολικά, οι τραπεζίτες θα τεσπώσουν πάνω από 8,6 εκατ. ευρώ, ενώ θα εξακολουθήσουν να κρατούν 5 μέρες τα χρήματα πριν τα αποδώσουν στο δημόσιο.

Το σημειώνουμε, γιατί σε μια περιόδο που περικόπτονται κοινωνικές δαπάνες και δημιουργείται ασφυξία στα νοσοκομεία, στις συγκοινωνίες, σε υπηρεσίες πρόνοιας, η κυβέρνηση εμφανίζεται γενναιόδωρη έναντι των τραπεζιτών, που έκαναν την αρπαχτή τους και το Σεπτέμβρη με τη διανομή των αποζημιώσεων προς τους πτυρόπληκτους.

■ Τσουχτερές αυξήσεις στα εισιτήρια

Το ότι θα αυξηθούν τα εισιτήρια των συγκοινωνιών το επιβεβαίωσε ο νέος υπουργός Κ. Χατζηδάκης. Το ποσό δεν μας το είπε, αλλά πληροφορίες από τους συγκοινωνιακούς φορείς κάνουν λόγο για αυξήσεις ακόμα και 13%. Για ποιο λόγο τόσο μεγάλες αυξήσεις; Επειδή ο κρατικός προϋπολογισμός περιέκοψε τις επιχορηγήσεις του προς τους συγκοινωνιακούς φορείς.

■ Εθνο-κομμουνιστές!

Εκείνα τα... αντεθνικά που έλεγε ο Μαρξ, ότι οι προλετάριοι δεν έχουν πατρίδα, και τ' άλλα που έλεγε ο Λένιν, ότι ο στρατός είναι μηχανισμός καταστολής στα χέρια της αστικής τάξης, να τα ξεχάσατε. Σύμφωνα με τους μοντέρνους... κομμουνιστές, ο στρατός είναι μηχανισμός για την υπεράσπιση της πολιτικής της ΕΕ. Κι εμείς οι αφελείς νομίζαμε ότι γ' αυτό ακριβώς την ονόμασαν συνθήκη (και όχι σύνταγμα). Για να μην είναι υποχρεωμένοι να την περάσουν από δημοψηφίσματα και πάθουν κάνα κάζο σαν κι αυτά της Γαλλίας και της Ολλανδίας.

Και γιατί απορρίπτει τη συνθήκη η πλειοψηφία του ΣΥΝ; Διότι, όπως είπε ο Αλαβάνος, «προβλέπει ρυθμίσεις οι οποίες δημιουργούν μια ΕΕ η οποία αποδομεί το κοινωνικό κράτος, παρέχει ασυδοσία στις μεγάλες επιχειρήσεις, βρίσκεται σε πρόσδεση με της ΗΠΑ και δε μπορεί να δώσει απαντήσεις στα μεγάλα οικολογικά προβλήματα». Ενώ ο ΣΥΝ είναι φανατικός θιασώτης μιας ΕΕ που «θα κατευθύνεται σε προσαντολισμούς όπως η στρέωση και ανάπτυξη στις σημερινές συνθήκες του κοινωνικού κράτους, η απάντηση στα μεγάλα ζητήματα των πολιτών, συμπεριλαμβανομένων και των νέ-

(Τακτική Ασκηση Ανευ Στρατευμάτων) θα είναι μόνιμη ή περιστασιακή και γιατί». Πάντως, αν η ερίτιμος κυρία Γαρυφαλλία έκανε κακιά βόλτα από τους στρατευμένους, θα εισέπρατε πανηγυρισμούς για τη ματαίωση του φετινού «Παρμενίων». Κι αν έκανε γκάλοπ, θα έβγαζε το 95% υπέρ του μόνιμου υποβιβασμού της σε «άνευ στρατευμάτων». Προφανώς, τα φαντάρια δεν διαπινέονται από τον ίδιο πατριωτικό οίστρο.

■ Απορία ψάλτου...

«Η ΕΕ χρειάζεται Σύνταγμα συνώνυμο με τη δημοκρατία την ελευθερία, την κοινωνική προστασία, την προστασία του περιβάλλοντος και τη διαφύλαξη της ειρήνης. Είναι αναγκαίος ο μετασχηματισμός της ΕΕ σε μια ισχυρή πολιτική, οικονομική και κοινωνική ένωση για προστασία του κοινωνικού κράτους με θεμελιώδη δικαιώματα που έχουν δεσμευτικό χαρακτήρα». Ποιος τα λέει αυτά; Η «ανανεωτική τάση» του ΣΥΝ, που συσκέπτηκε πανελλαδικώς την περασμένη Κυριακή και απλώς διατύπωσε την άποψη της, «ξεχνώντας» να πει οι γκεσέμια του σημιτισμού. Οποια πρωτοτυπία!

ΥΓ: Την ώρα που θα διαβάζετε αυτές τις γραμμές ίσως υπέρ Γιωργάκη να έχεις εκδηλωθεί

■ Στο Τζάννειο με απλεργική κρίση ο Χριστόδουλος Ξηρός

Να καταργηθεί επιτέλους το καθεστώς εξόντωσης

Στο Τζάννειο νοσοκομείο του ΣΠειραιά μεταφέρθηκε εσπευσμένα την περαιωμένη Τετάρτη ο Χριστόδουλος Ξηρός, που εμφανίσε παροξυσμό μιας αλλεργικής κρίσης που τον ταλαιπωρεί εδώ και τρία χρόνια και αντιμετωπίζεται με οδιαφορία από το «ιατρικό» σύστημα των φυλακών Κορυδαλλού. Πρόκειται για συμπτώματα που δε μπορεί να μην συνδέονται με το εξοντωτικό ειδικό καθεστώς κράτησης που έχει επιβληθεί στους πολιτικούς κρατούμενους για τις υποθέσεις 17Ν και ΕΛΑ. Οταν ζεις τόσα χρόνια σε υπόγεια, υγρά κελιά, αναγκαστικά θα εμφανίσεις προβλήματα.

Στον Χριστόδουλο εμφανίζονται κατά διαστήματα τα τελευταία χρόνια κόκκινα εξανθήματα σε μεγάλο μέρος του σώματός του. Η περιοδικότητα εμφάνισής τους πάνω σε τύκνωνε και το τελευταίο διάστημα ήταν συνεχή. Πώς αντιμετωπίστηκαν από το γιατρό της φυλακής; Σαν μια συνήθης δερματοπάθεια. Μολονότι η κορπιζόνη που του χορηγούσε δεν έφερνε κανένα αποτέλεσμα, αυτός επέμενε να μεγαλώνει τις δόσεις, αντί να στείλει τον άνθρωπο σ' ένα οργανωμένο αλλεργιολογικό κέντρο για να του κάνουν εξετάσεις και να δουν πού οφείλονται τα συμπτώματα.

Την περασμένη Τετάρτη ο Χριστόδουλος ξύπνησε όντας «ολόκληρος ένα εξάνθημα», όπως μας τον περιέγραψε συγκρατούμενός του. Ταυτόχρονα, εμφάνιζε πυρετό, είχε ρήγη και μπέρδευε τα λόγια του. Συγκρατούμενός του φώναξε τον υπαρχιψύλακα και του είπε ότι

αυτή η κατάσταση πρέπει να τελειώνει. Ετσι, αναγκάστηκαν να τον στείλουν επειγόντως στο Τζάννειο, όπου νοσηλεύεται σε δωμάτιο που είναι διαμορφωμένο για κρατούμενους. Ας επιπέσουμε ότι δεν θα τον αντιμετωπίσουν και εκεί ως *res* (πράγμα), ότι δεν θα υποκύψουν στις πιέσεις της «αντιτρομοκρατίας» για γρήγορη επιστροφή του στη φυλακή, άλλα θα κάνουν ό,τι είναι ιατρικώς επιβεβλημένο για τη διόγνωση και τη θεραπεία του προβλήματος.

Οταν ένας υγιέστατος άνθρωπος, με σωματική ρώμη, όπως ο Χριστόδουλος, φτάνει σε τέτοια κατάσταση, αντιμετωπίζονται προβλήματα που ουδέποτε είχε στην εκτός φυλακής ζωή του, έχουμε χρέος να θέσουμε και πάλι επί τάπτητος την κατάργηση του ποράνουμον ειδικού καθεστώτος κράτησης αυτής της κατηγορίας των πολιτικών κρατούμενων. Η κατάσταση στις ελληνικές φυλακές συνιστά μια ντροπή. Το ειδικό καθεστώς κράτησης είναι η ντροπή της ντροπής.

Οι πολιτικοί κρατούμενοι ζουν σε υγρά, υπόγεια κελιά και

προσαυλίζονται μόνοι τους σ' ένα μικρό χώρο (όπως ξέρουμε, αυτός ο χώρος ήταν κλουβί και χρειάστηκε η παρατεταμένη απεργία πείνας, στη διάρκεια της οποίας ο πρώτος απεργός Δ. Κουφοντίνας έφτασε στα πρόθυρα του θανάτου, για να φύγει το μεταλλικό πλέγμα από την οροφή και τα πλάγια), δεν έχουν καμιά πρόσβαση στη βιβλιοθήκη και τα εργαστήρια της φυλακής, τους απαγορεύεται η συμμετοχή σε αθλητικές και πολιτιστικές δραστηριότητες. Κόβουν αικόμα και τις άδειες από πολιτικούς κρατούμενους που τις δικαιούνται (όπως ο Κ. Καρατσώλης), επικαλούμενοι «τη φύση των αδικημάτων!» Και τι να πούμε για τον σχεδόν τυφλό και σχεδόν κουφό Σάββα Ξηρό, που του αρνούνται την υφ' όρους απόλυτη για να κοιτάξει την υγεία του.

Είναι νομίζουμε καιρός να υπάρξει κινητοποίηση γι' αυτή τη ντροπή της ντροπής. Να ζητήσουμε την άμεση κατάργηση αυτής της φυλακής μέσα στη φυλακή. Την κατάργηση της εξοντωτικής απομόνωσης των πολιτικών κρατούμενων.

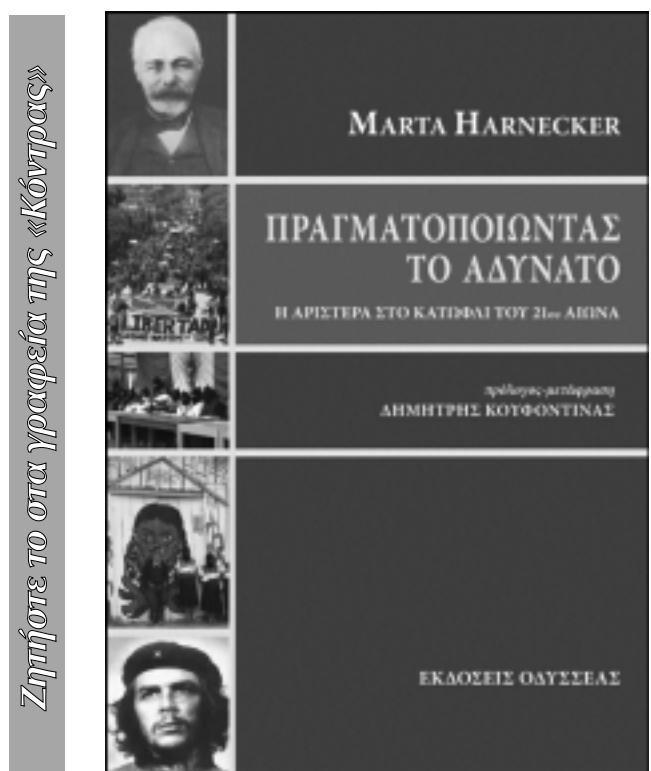
■ Ημερίδα στο Πάντειο

Ισλάμ και γυναίκα

Μια ενδιαφέρουσα ημερίδα οργανώνει στις 2 Νοέμβρη στο Πάντειο η Ομάδα Μελέτης και Αντιπληροφρόρησης για τη Μέση Ανατολή. Το θέμα της ημερίδας είναι: «ΙΣΛΑΜ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑ - Η όρση μιας αμηχανίας - Πολιτικά κινήματα - Θρησκευτική παράδοση - κονωνικό ζήτημα».

Το πάνελ των εισηγητών μας προδιαθέτει για το ενδιαφέρον της συζήτησης: **Nahla Shahal** (Καθηγήτρια Πανεπιστημίου Βηρυττού-δημοσιογράφος), **Nadya Yassine** (Βουλευτής του κόμματος Δικαιοσύνης και Πνευματικότητας Μαρόκου), **Leyla Mazboudy** (Διευθύντρια Al Manar TV, Λίβανος), **Hayat Al Massimy** (Παλαιστίνια βουλευτής Ι.Μ.Δ. Ιορδανία), **Hibah Raouf** (Καθηγήτρια Πανεπιστημίου Κάιρου), **Φωτεινή Τσιμπιρδού** (Καθηγήτρια Πανεπιστημίου Μακεδονίας).

2 Νοεμβρίου, 18:30, Πάντειο Πανεπιστήμιο, Αμφ. Σάκης Καράγιαργας II.

Τις Παρασκευές έχει προβολές...

...και ακολουθούν:
θέατρο, μουσική και άλλα...

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Ο Κωνσταντίνος ο τροφαντός, ο μοσχαναθρεμμένος Ενας λεβέντης ως εκεί, δυο μέτρα νιος (στο φάρδος) Τις νύχτες δεν κοιμόταν, το έκανε τη μέρα Κι απέ σαν έγρενε βαρύς στο δρύινο κρεβάτι -με τα υποστυλώματα, το διπλοενισχυμένο- Υπνος δεν του ερχόταν στα μάτια τα γραμμένα Τα όμορφα, τα ξέντινα, που πλάνεψαν την κόρη Που πλάγιαζε λίγο πιο κει γ' αντίβαρο στο στρώμα Μην κάνει σουζά και βρεθεί ο Κωνσταντίνος υππιώς.

- Τι έχεις ωρε Κωνσταντή; Τον ρώταγε η κόρη. Μπας σου 'πεσε βαρύ τ' αρνί, μη φταίνε οι τοιπούρες; Μη πάλι φταίει ο Βυρών κι η άλλη, η Μαριέττα Που σου 'χα πει να μην τους φας μαζί, το ίδιο βράδυ; Θες κα'να αντιόδινο; Μήπως θέλεις μια σόδα -αν και χτες είχες πιει εφτά κι έκανες σα βατράχι- Τι να σου κάνω Κωνσταντή να μην στριφογυρίζεις Μια από δω, μια από κει και σειέται η Μεσογαία;

- Πάψε γυναίκα να χαρείς, δεν φταίνε αυτά που είπες Ούτε αυτό που έφραγα μήτε κανένας άλλος. Πάτα το pause στο dvd μη χάσω καμιά φάση Κι αν σ' ενδιαφέρει άκουσε να μάθεις τι μου φταίει. Τέσσερα χρόνια κόντεψαν που μ' έκαναν τοσπάνο Να σαλαγώ τα πρόβατα, υπεύθυνος στη στάνη Απηδήσα μες στο μαντρί και ο καιρός κυλάει Μ' έπιασαν ανασφάλειες μήπως στον πέμπτο χρόνο Μου κάνουνε καμιά στραβή, μη γίνει καμιά νίλα Μη φύγω νύχτα, μη χαθώ και τότε τι θα γίνει;

- Τι είν' αυτά βρε Κωνσταντή, έλα στα συγκαλά σου -μη ρεύεσαι, μην πέρδεσαι, θα σκάσουμε δω μέσα- Τι σ' επιασε και χολοσάκας; Να πα' να πηδηχτούνε Τα γιδιά και τα πρόβατα, οι γκιδες και οι τράγοι Συ κοίταξε να 'σαι καλά κι όλα τα άλλα γράφ'τα Οπως για χρόνους έκανες και λέγαμε πο problem.

- Δεν είναι έτοι όπως τα λες, πρώτη κυρά της στάνης Πρέπει ν' αφήσω πίσω μου κάτι να με θυμούνται Κι εγώ δεν έχω τίποτα, τα έκανα μαντάρα. Κοίτα: Θέλεις το σκοπιανό; Μπουρδέλο παραμένει Κι αν πω για το κυπριακό σημειωτόν το πάμε.

Να πω για τους πακιστανούς; Για τους κοριούς; Τη φούσκα; Για τα πέντε τοις εκατό που 'ταξι στην παιδεία; Να πω για τ' ασφολιστικό; Για τους συμβασιούχους; Ο, τι κι αν δω, δ, τι σκεφτώ, δ, τι κι αν λογαριάσω Κάνω τη σούμα και ευθύς τα βρίσκω όλα χάλια Νοιώθω και την ανάσα της να μου τρυπάει το σβέρκο Το πλουμιστό, το μπόλικο, με τις πολλές πτυχώσεις.

- Ποιανής ανάσα; Τι μου λες; Υπάρχει καμιά άλλη; Μέτρα τα λόγια Κωνσταντή μη γίνει εδώ της Πόπτη! - Τι λες γυναίκα; Σύνελθε. Πού να βρεθεί μια άλλη; Είσαι καλά ή χάζεψες; Στο σβέρκο μου η ανάσα Είναι της Ντόρας του ψηλού που 'ρχεται στο κατόπι Κι όλο προσμένει τη στιγμή που θα στραβωπατήσω Για να μου δώσει μια γερή και να με στείλει κάτω Να σπάσω τα πατάρωματα, τη γης να διατρήσω Για ν' ανεβεί στη θέση μου και να χαμογελάει Με κείνο το χαμόγελο, το αίμα που τραγώνει.

- Αχ Κωνσταντή μου, άντρα μου, κολώνα και θεμέλιο Δοκάρι μου, υποστύλωμα, σκυρόδεμα σπλισμένο Ελα τώρα, προσπάθησε λίγο να ηρεμήσεις Δες μόνο τρία dvd απόψε και κοιμήσου Κι άνοιξε τ' ασφολιστικό να σε χτυπάει αγέρας Κι έχει ο θεός (ο θείος σου), άει καληγύχτα τώρα. Ιππολοχαγός Νατάσα

Οικονομικό σκάνδαλο με λαϊκή συναίνεση

✓ Στο προηγούμενο φύλλο είχαμε σχολιάσει τον τρόπο που διαχειρίστηκαν οι αρμόδιοι του κλασικού αθλητισμού και οι δημοσιογράφοι το θέμα που προέκυψε με την ομολογία της Μάριον Τζόουνς ότι έχει κάνει χρήση απαγορευμένων ουσιών και εξηγήσαμε τους λόγους για τους οποίους, άπαντες ασχολήθηκαν με τις δευτερεύουσες πλευρές της υπόθεσης, με αποτέλεσμα η είδηση αντί να βρίσκεται στην πρώτη σελίδα να περάσει στα ϕιλά των εφημεριδών. Οπως είναι φυσικό, ένα τόσο σημαντικό θέμα συνεχίζει να απασχολεί την αθλητική επικαιρότητα, αφού και οι δευτερεύουσες πλευρές του έχουν τη σημασία τους και δημιουργούν προστριβές ανάμεσα στα διαφορετικά συμφέροντα που συγκρούονται στο χώρο του κλασικού αθλητισμού.

Μια από τις δευτερεύουσες πτυχές, που έχει και ελληνικό ενδιαφέρον, σχετίζεται με την απόφαση της IAAF για την τόχη των μεταλλίων που επεστρέψει η Τζόουνς. Η συνήθης πρακτική είναι το μετάλλιο να απονέμεται στον αθλητή ή την αθλήτρια που ήρθε μια θέση πίσω, όμως στη συγκεκριμένη περίπτωση υπάρχει μια διαβολική σύμπτωση. Δεύτερη πίσω από τη Τζόουνς είχε τερματίσει η Κατερίνα Θάνου, η οποία έχει τιμωρηθεί άπτα από την IAAF για άρνηση να δώσει δείγμα σε έλεγχο ντόπινγκ πριν την έναρξη των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας. Για όσους δεν θυμούνται, Κεντέρης και Θάνου έφυγαν από το Ολυμπιακό Χωρίο όταν πληροφορήθηκαν ότι έπρεπε να περάσουν από ντόπινγκ κοντρόλ και σκρινοθέτησαν ένα τροχαίο απύχημα για να μη δώσουν δείγμα. Για την υπόθεση αυτή ήρθαν σε ένα άτυπο συμβιβασμό με την IAAF (δεχτήκαν να μην συμμετέχουν σε αγώνες για περισσότερο από δύο χρόνια και από την πλευρά της η IAAF δεν ασχολήθηκε επί της ουσίας με το θέμα τους), όμως η ρετονιά του ντόπιαρισμένου τους ακολουθεί. Οσοι συμφώνησαν στον παραπάνω συμβιβασμό δε μπορούσαν να φανταστούν τις σημειρίνες εξελίξεις και το αδιέξodo στο οποίο έχουν οδηγηθεί. Εφόσον η Θάνου δεν έχει κατηγορηθεί και πολύ περισσότερο δεν έχει καταδικαστεί από την IAAF, θα πρέπει να πάρει το μετάλλιο που της «ανήκει» και αυτό ζητάει ο ΣΕΓΑΣ σε δηλώσεις του στα ελληνικά ΜΜΕ, έντυπα και ηλεκτρονικά. Από την άλλη, αυτοί που ζητούσαν την εποχή που διαδραματίστηκε η υπόθεση την παραδειγματική τιμωρία τους τώρα απαιτούν να μη δοθεί το μετάλλιο στη Θάνου, με το σκεπτικό ότι θα επιβραβεύσταν μια αθλήτρια για την οποία υπάρχουν ενδείξεις ότι έχει κάνει χρήση απαγορευμένων ουσιών.

✓ Οσοι κακεντρεχείς υποστηρίζουν ότι το κράτος και τα αστικά κόμματα δεν ενδιαφέρονται για τα προβλήματα του λαού και δεν προσπαθούν νυχθημερόν για την επίλυσή τους διαφεύγονταν πανηγυρικά από την άμεση ανταπόκριση σύσωμου του πολιτικού κόσμου στο αίτημα του λαού του ΠΑΟΚ να ρυθμιστεί με νέα ρύθμιση η ρύθμιση του Ορφανού και να δοθεί λόγη στο οικονομικό πρόβλημα της ομάδας.

Για όσους δεν θυμούνται, το καλοκαίρι ο πρών ποδοσφαιριστής του ΠΑΟΚ και αρχηγός της εθνικής ομάδας Θεόδωρος Ζαγοράκης ανέλαβε, συνετικουρούμενος από ομάδα ανιδιοτελών εργατών και επιφανών ΠΑΟΚτήδων, να σώσει την ομάδα της λεβεντομάνας Θεσσαλονίκης από την οικονομική καταστροφή και τη διάλυση. Τότε, με τη βοήθεια σύσωμου του πολι-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Οσον αφορά την ελληνική πλευ-

ρά, στο εσωτερικό σηκώνουν τους τόνους και «απαιτούν» να τηρηθεί η νομιμότητα και να δοθεί το μετάλλιο στη Θάνου, όμως μέχρι σήμερα δεν έχουν γίνει επίσημα οι απαραίτητες ενέργειες, δεν έχει γίνει αίτημα στη ΔΟΕ για να ζητηθεί το μετάλλιο και η άποψη του ΣΕΓΑΣ, σύμφωνα με δηλώσεις του προέδρου του Βασιλή Σεβαστή, είναι ότι «δεν έχει τη δυνατότητα να πιέσει καταστάσεις (την εποχή που ξέσπασε η υπόθεση η ελληνική πλευρά είχε σαν απού την ομαλή διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων και με αυτό το δεδομένο παλάρεψε και πέτυχε το συμβιβασμό, ενώ σήμερα δεν έχει τίποτε που να μπορεί να πιέσει τη ΔΟΕ και την IAAF) και γ' αυτό επιλέγει να κερδίσει χρόνο, περιμένοντας να δει πως θα εξελιχθεί το θέμα. Την ίδια στιγμή, ο πρόεδρος της ΔΟΕ Ζακ Ρογκ δήλωσε ότι στην τελική απόφαση της θα παιξεί ρόλο και η γνώμη της IAAF, για να μην υπάρξει διαφοροποίηση ανάμεσα στις δύο αρχές. Σε ρόλο Πόντιου Πιλάτου ο πρόεδρος της ΔΟΕ πετάει το μπολάκι στην παγκόσμια ομοσπονδία Στίβου, την οποία καλεί να βρει λόγη στο πρόβλημα που έχει δημιουργηθεί στους κόλπους της. Γνωρίζοντας καλά τον τρόπο που λειτουργεί το σύστημα, δίνει τη δυνατότητα στους καθ' ύλην αρμόδιους να αποφασίσουν την πιο συμφέρουσα γ' αυτούς λόγη, αφού εκείνο που μετράει πάνω απ' όλα είναι να μη διαταραχθούν οι «επενδύσεις» και τα κέρδη των καπιταλιστών που τζογάρουν στον επαγγελματικό κλασικό αθλητισμό.

✓ Οσοι κακεντρεχείς υποστηρίζουν ότι το κράτος και τα αστικά κόμματα δεν ενδιαφέρονται για τα προβλήματα του λαού και δεν προσπαθούν νυχθημερόν για την επίλυσή τους διαφεύγονταν πανηγυρικά από την άμεση ανταπόκριση σύσωμου του πολιτικού κόσμου στο αίτημα του λαού του ΠΑΟΚ να ρυθμιστεί με νέα ρύθμιση η ρύθμιση του Ορφανού και να δοθεί λόγη στο οικονομικό πρόβλημα της ομάδας.

Τι σημαίνει αυτό; Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, τα χρέη του ΠΑΟΚ προς το Δημόσιο είναι περίπου 31 εκατομμύρια ευρώ, όμως από αυτά μόνο τα 5-6 εκατομμύρια είναι βεβαιωμένα χρέη (με την αιράρεση των προσωπικήσεων και των προστίμων το χρέος ενδέχεται να πέσει στα 2-2,5 εκατομμύρια ευρώ). Η αρχική ρύθμιση αφορούσε όλα τα

■ ΡΟΙ ΑΝΤΕΡΣΟΝ Εσείς οι ζωντανοί

Μετά τα «Τραγούδια από το δεύτερο όροφο», η νέα ταινία του σουηδού δημιουργού ήταν ευλόγως αναμενόμενη, όμως δεν δικαίωσε όσους με τόση αγωνία την περίμεναν. Οχι γιατί ο Αντερσον πρόδωσε τα πιστεύωντα, ακρού και εδώ σπάει την κλασική αφήγηση, ώστε ο θεατής να προβληματιστεί και από την ανατροπή της συνήθους κινηματογραφικής γλώσσας. Ούτε γιατί το μωσαϊκό των χαρακτήρων και των καθημερινών καταστάσεων που παρουσιάζεται στο «Εσείς οι ζωντανοί» δεν έχει ενδιαφέρον. Αντίθετα, κάθε τι που πραγματεύεται την πολυπλοκότητα της ανθρώπινης ύπαρξης, τις κωμικές και τραγικές εκφράσεις και δεν νομίζω ότι χρειάζεται να επιχειρηματολογήσουμε για να αποδείξουμε ότι τα νέα αδειομένα είναι σαφώς ευνοϊκότερα για τη διοίκηση του ΠΑΟΚ. Αν στα παραπάνω προσθέσουμε και το γεγονός ότι οι δικαστικές αποφάσεις για το υπόλοιπο των χρεών μπορούν να καθυστερήσουν 3-4 χρόνια, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις κάποιων νομικών, καταλαβαίνουμε ότι εκτός από μικρότερη μηνιαία δόση παρατείνεται και ο χρόνος αποπληρωμής τους.

Η νέα ρύθμιση αποτελεί ένα ακόμη κρίκο στην άλυσιδα των σκανδάλων που σχετίζονται με τις ΠΑΕ και αφορούν είτε ρυθμίσεις χρεών είτε χαριστικές διατάξεις για να χτίσουν γήπεδα. Το δυσάρεστο στις περιπτώσεις αυτές είναι ότι ο αστικός εσμός και τα λαόμυγια με τα λεφτά του ελληνικού λαού κάνουν μπιζίνες και γεμίζουν τις τοσέπεις τους με φράγκα, έχοντας την συναίνεση μιας μεγάλης μερίδας του απλού λαού, που υποστηρίζει την ομάδα που ευνοείται.

Κος Πάππιας
papias@eksegersi.gr

YG: Μια πολύ μεγάλη εκτός έρας νίκη πέτυχε η εθνική ομάδα ποδοσφαίρου στην Τουρκία και εξασφάλισε την πρόκριση της στην τελική φάση του ευρωπαϊκού πρωταθλήματος. Η στήλη έχει κάνει πολλές φορές κριτική στον τρόπο που αγωνίζεται η Εθνική, όμως πρέπει να παραδεχτούμε ότι στο συγκεκριμένο παιχνίδι η νίκη συνδυάστηκε με πολύ καλή απόδοση. Με αφορμή την πρόκριση της Εθνικής, στο άμεσο μέλλον (εφόσον δεν έχουμε κάποιο γκανιάν θέμα στην αθλητική επικαιρότητα) θα προσπαθήσουμε να βρούμε τι άλλαξε στο ελληνικό ποδοσφαίρου από την κατάκτηση του ευρωπαϊκού πρωταθλήματος το 2004 μέχρι σήμερα, καθώς και το βαθμό που επηρεάζουν τις εξελίξεις στο ελληνικό πρωταθλήμα οι επιτυχίες της Εθνικής.

■ ΓΙΑΝΝΗ ΣΜΑΡΑΓΔΗ Ελ Γκρέκο

Μια φιλόδοξη ελληνική υπερπαραγωγή για την πορεία του μεγάλου ζωγράφου από την Κρήτη και τη Βενετία μέχρι το Τολέδο. Η ταινία βασίζεται στο βιβλίο του Δημήτρη Σιατόπουλου και περιγράφει την περιπτειώδη ζωή και την

Ασφαλιστικό: It's a long way to the top if you want to rock n' roll (Judas Priest)

Μπάτσοι είστε δούλοι - ως το μεδούλι Κι εσύ καλέ, φορτηγατζή/ στην τοίτα έξι μήνες

◆ Και ΣΥΡΙΖΑ τον λέγανε/
Συνασπισμό τον είπαν/ εκεί
που εκαθότανε/ ρίχνει μια
επερώτα/ μέσα στο σκυλο-
βούλιο/ κι εκουφαθήκαν όλοι/
τους ρίχνει κι άλλη επερώ/
τους διάλυσε τα πρέκια/ (εδώ
ο κόσμος υποφέρει και πονά
κι εσείς - επερωτήσεις).

◆ Τον Περισσό τον βάλλανε/
μέσα στο σκυλοβούλι/ εκορ-
δωνόταν ο Μαυρί/ πως θα χυ-
θεί το αίμα./ Σγά κορίτσια μη
σκιστεί της Γαρφαλιάς η μά-
σκα/ και ξεχυθεί από μέσα
της/ ούλη η χριστιανούσύνη.
(Και τον Νοέμβρη στις εφτά/
δώστε στους μπάτσους ρό-
δα...).

◆ Δύο ΠΑΣΟΚ μαλώνανε/
τ' άλλο σκανδαλίζοταν/ κι όλοι
ρωτούσαν έκπληκτοι/ πώς κι
είναι ενωμένο/ πώς είναι εδώ
και δυνατό/ κι ακόμα είναι
ένα./ Σημαίες πράσινες εκεί/
στο Σπόρτινγκ μαζεμένες/
πράσινες (και) για το χοντρό/
και για το Σκανδαλίδη/ και
πράσινα είναι τ' άλογα/ που
οι 3 εκαβαλήσαν.

◆ Και στο αναμεταξύ/ η κυ-
βερνονούμδουλά/ τόνα μετά το
α/ περνάει τα νομοσχέδια/
επελαση κανονική/ gamisi δί-
χως σάλιο/ κι η classa operaia/
μέντες στα τώρα ικλάνε./ (Έχει
ο καιρός γυρίσματα/ και μη
θρηνολογάτε...).

◆ Στέλνω σας χαιρετίσμα-
τα/ Θωμά και σε Αντρέα/ (το
όπλο παρά πόδα).

◆ Μουλό στα μουλωχτά
εσπρώξανε/ το πρώην το

Σύντομο σχόλιο για τις τηλεοπτικές εκπομπές «έρευνας»,
την κοινωνική κινητικότητα, την «αριστερή στροφή» των εκλο-
γών.

ωράριγο/ των νηπιαγωγών/
τους πιάσανε τον colo. (Τέσ-
σερις ώρες ήτανε/ προστέσαν
άλλη μία/ είναι τα ίδια τα λε-
φτά/ μη σέντοι παραπάνω).

◆ Στις σχολικές τις αίθου-
σες/ και των φροντιστηρίων/

οι teens στενάζουνε/ κι ολη-
μερίς το βρίζουν/ το σχολικό
το ύποτημα/ πουχεί και ιστο-
ρία/ ούλα τα γοφιωράρια/ και
ούλες τις ασκήσεις.

◆ Στο μεροκάματο, μισθό
μα και στην ωρομισθία/ η
classa operaia ζορίζεται/ οσ-
νούπω υποφέρει/. Και βράζει
και τσαντίζεται/ και φτυν' γα-
μοσταυρίδια.

◆ Κι η αριστερά η εξαπο-
δώ/ (αυτή που δεν είν' στο
σκυλοβού/- όχι γιατί δεν θέ-
λει)/ θεωρητικομαλακίζεται/
κι είναι συστειρωμένη/ σε μα-
γαζάκια στη σειρά/ την ψήφο
περιμένοντας/ για να την ξε-
λαστώσει.

◆ Κι εμείς η γενιά των
εφτακό/ (ποιων εφτακό, κα-
λές μου/ στα πεντακό εφτά-
σαμε/ και όλο κατεβαίνουν)/
τρώμε σκατά ολομερίς/ το
βράδυ στο ντλίβε/ δουλειά
από δω - δουλειά από κει/
δουλειά και πάρα πέρα/ δου-
λειά ως η ψυχούλα μας/ στον
πλάστη τους να πάει.

◆ Η εθνική ενίκησε/ και χέ-
στηκε/ στ' αλώνι η φοράδα
(εμείς δεν είμαστε' Ελληνες/ μεις
είμαστε προδότες).

◆ Ο Ψαργιανός εκάθισε πα'
στη ζεστή καρέκλα/ δύο, βρε,
δεν τον φτάνουνε/ θα πάρει
κι άλλη τρίτη;/ Το ίδιο κι η Φι-
λίνισα/ στο Δήμο Αθηναίων
(δύο μισθοί δεν είν' κακοί/ όμα
καλοβαράεις...).

◆ «Ομως δεν θα πρέπει να
παραβλεφθεί ότι, σήμερα,
διανοίγεται μοναδική ευκαιρία
για την κυβέρνηση να προ-
χωρήσει, με πνεύμα συναίνε-
σης στη δεύτερη λύση. Η ευ-
καιρία προσφέρεται από την
πολύχρονη προεργασία που
έχει πραγματοποιήσει ο επι-
στημονικός και ερευνητικός
βραχίονας των συνδικάτων
(INE/ ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ). Τι εννοεί
ο ποιητής; «(Η κυβέρνηση) να
τολμήσει μια ριζική αντιμε-
τώπιση των κεντρικών ζητη-
μάτων με στόχο τη διασφά-
λιση της μακροχρόνιας οικο-
νομικής βιωσιμότητας του συ-
στήματος...» (ο «ποιητής» εί-
ναι ο Γ. Ρωμανίας, επιστημο-
νικός σύμβουλος INE/ΓΣΕΕ-
ΑΔΕΔΥ, στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥ-
ΠΙΑ, 14/10/07). Στο ίδιο φύλ-
λο ο Δραγασάκης ζητάει διά-
λογο (με στόχο) και ο πρώην
γ.γ. Κοινωνικών Ασφαλίσεων
Δ. Κωστόπουλος προτείνει
«νοικοκύρεμα και εκσυγχρο-
νισμό». Δύο συνθήματα είναι
επίκαιρα: ΓΣΕΕ/ΑΔΕΔΥ - κρε-
μασμένες με σκοινί και (για
τους κ.κ. που προαναφέρα-
με) - όλα τα καθάρματα δου-
λεύουνε μαζί.

◆ Θεσμολογιείς υπόδειγ-
μα ο κεντρικός τίτλος της
ΑΥΓΗΣ, 16/10/07: «Παρέμβα-
ση-υπόδειξη του προέδρου
της Δημοκρατίας: Να κερδί-
σουν και οι εργαζόμενοι από
την αύξηση του πλούτου».

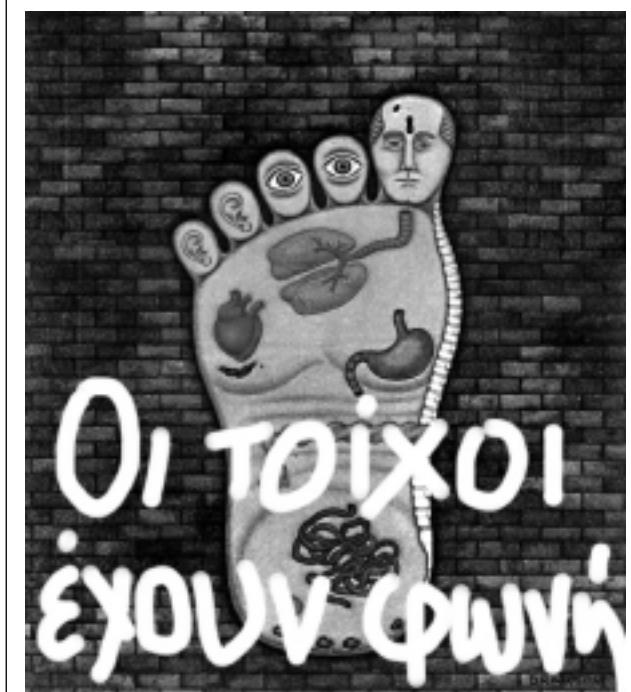
◆ Αύξηση ΦΠΑ: Φάτε (τον)
Πούλο Αυξημένο.

◆ Η αριστερά της χώρας
μάλλον έχει μπερδέψει τους
δρόμους (του αγώνα) με τους
διαδρόμους της Βουλής
(μπερδέψει; Τέλος των πλα-
νώνε...).

◆ Εμπρός, σηκωθείτε να
βγούμε στους δρόμους/ να
σπάσουμε φόβο, κάμερες και
νόμους.

◆ Πόλο στον πόλο φτιά-
χνουμε/ εδώ και πάρα-πέρα/
τον πόλο όλο χτίζανε/ το βρά-
δυ εγκρεμίζοταν./ Τί έχεις πό-
λε και βογχάς/ τί έχεις και δεν
βγαίνεις;/ Τα μογαζά με φά-
γανε/ κι ο οπορτουνισμός
τους/ για δε γεννά η κοινωνί/

για δε γεμούν οι δρόμοι...
Βασιλης

◆ Εμπιστεύομαι τη Νέα Δημοκρατία - Εμπιστεύομαι
τον Καραμανλή. Με κάνει να νιώθω στην πραγματικότητα για το
μέλλον (ΝΔ)

Πριν αλέκτωρ λαλήσει τρις, που λένε... πάρτε ασφαλι-
στικό... πάρτε ΦΠΑ... πάρτε πετρέλαιο... πάρτε για να
μάθετε... πάρτε για να εμπιστεύεστε. Πριν τις εκλογές, ο
Κωστάκης δεσμευόταν ότι δεν θα αυξήθει ο ΦΠΑ, ότι δεν
θα αυξηθούν τα όρια ηλικίας, ότι δεν θα κοπούν οι συ-
ντάξεις. Τώρα... πάρτε. Το ίδιο θα γινόταν, βέβαια, αν ήταν
ο Γιωργάκης, ο Βαγγελάκης, η Ντορούλα ή όποιος άλλος
επιδίοδος σωτήρας. Φοβού τους Δαναούς και δώρα φέ-
ροντες, έλεγαν οι αρχαίοι. Μη πιστεύεις και μη φοβάσαι
τους σωτήρες, θα λέγαμε εμείς. Πίστευε μόνο στη δύνα-
μη του αγώνα, στη δύναμη της αλληλεγγύης, στη δύνα-
μη της τάξης σου. Τότε θα δεις τι φρέσιο θα έχουν οι... Δα-
ναοί.

◆ Συνεχίζουμε με τους αγώνες και τα κινήματα για
την αντικαπιταλιστική προοπτική (ENANTIA)

Είχα μια αμφιβολία για την ειλικρίνεια του αντικαπιτα-
λιστικού αγώνα των ENANTIA. Τους άκουσα, όμως, στη
σύσκεψη των σχημάτων της εξωκοινοβουλευτικής αρι-
στεράς (τι εξωκοινοβουλευτικής, ρε παιδιά, ορισμένοι εί-
ναι πιο κοινοβουλευτικοί από τους κοινοβουλευτικούς και
σήμουρα πιο παράγοντες απ' αυτούς) και ησύχασα. Τι «να
μπει μπροστά η ΓΣΕΕ», τι «να μπει μπροστά η ΑΔΕΔΥ», τι
«να πείσουμε τα συνδικάτα» (τη συνδικαλιστική γραφειο-
κρατία εννοούν, όχι τους εργαζόμενους), τι «να παρέμ-
βουμε στα συνδικάτα»... Μιλάμε για κρεσέντο αντικαπι-
ταλιστικής ανάλυσης. Σε σημείο που να αναρωτίεται κα-
νείς σε ποια χώρα ζουν αυτοί τόσα χρόνια. Αλήθεια, σε
ποια χώρα; Του κοινοβουλευτικού πανηγυριού και της
φαιδράς πορτοκαλέας. Καλή διασκέδαση.

◆ Φασίστες, ρατσιστές, σεξιστές, στρατόκαβλοι,
εθνικιστές, βιαστές, εθνοχούλιγκαν, Ελληνες. ΠΟΤΕ
ΔΕΝ ΘΑ ΣΑΣ ΞΕΧΑΣΟΥΜΕ... (Antifa)

Σε μια αφίσα τόσα πολλά... οφσάιτ; Η πρώτη ερώτη-
ση είναι απλή: Οι εργαζόμενοι που είναι όλοι
φασίστες, βιαστές, κλπ.; Οχι, θα μας πουν. Άλλα επειδή
αισθάνονται Ελληνες, στην ουσία είναι στο ίδιο στρατό-
πεδο με τα αποβράσματα, θα συμπληρώσουν. Πρόκειται
για τη «διαλεκτική» μέθοδο των τριών. Μπουζούκι=όρ-
γανο. Οργανο=μπάτσος. Μπάτσος=μπουζούκι. Με τέ-
τοιοεις αναλύσεις μπορεί κανείς να νιώθει ευτυχισμένος,
ντούρος, ασυμβίβαστος, αλλά στην ουσία είναι απομο-
νώμενος και ακίνδυνος για το σύστημα, για τον καπιτα-
λισμό. Για τον καπιταλισμό που παράγει τους φα-
σιστές, ο ρατσισμός, ο σεξισμός και όλα τα υπόλοιπα. Για
τον καπιταλισμό που χτυπιέται με ταξικό, με αντικαπι-
ταλιστικό και όχι με αντιφασιστικό αγώνα. Πολύ δε πε-
ρισσότερο με αντιφασιστικό αγώνα που στηρίζεται σε τέ-
τοιεις αναλύσεις.

◆ Ο Ιησούς ζει! Που;

Το πού είναι συμπλήρωμα, όπως καταλάβατε. Άλλα
ωραίο συμπλήρωμα. Την απάντηση δώστε τη μόνι μας.

■ ANTON KORMPIN

Control

Hζωή και η μουσική διαδρομή ενός ακόμα «καταφαμένου»
της βρετανικής ροκ σκηνής, του τραγουδιστή των Joy
Division, Ian Κέρτις, παρουσιάζεται

Είναι από τις περιπτώσεις που δεν χρειάζονται σχόλια. Απλώς παραθέτουμε, λοιπόν, εκτεταμένα αποσπάσματα από τις διαπιστώσεις της έκθεσης ελέγχου που διενεργήθηκε στη Μήλο από επιθεωρητές του ΣΕΥΥΠ (Σύμμα Επιθεωρητών Υπηρεσιών Υγείας και Πρόνοιας) αναφορικά με τη λειτουργία των αγωγών διάθεσης αποβλήτων ορυκτών της μεταλλευτικής επιχείρησης S&B BIOMΗΧΑΝΙΚΑ ΟΡΥΚΤΑ ΑΕ (πρόκειται για τη ναυαρχίδα του Ομίλου Κυριακόπουλου, πρώην προέδρου του ΣΕΒ και νυν προέδρου της Εθνικής Λυρικής Σκηνής). Οι εμφάσεις είναι των επιθεωρητών.

■ Οργιο παρανομιών και αυθαιρεσιών από την <<S&B>> στη Μήλο

Γουστάρω και ρυπαίνω

1. Έχει χορηγηθεί οριστική άδεια διάθεσης υγρών αποβλήτων στην εταιρεία S & B BIOMΗΧΑΝΙΚΑ ΟΡΥΚΤΑ ΑΕ στην περιοχή Τσιγκράδο νήσου Μήλου, με απόφαση Νομάρχη ύστερα από εισήγηση της Δ/νσης Υγείας χωρίς να προθετεί η προβλεπόμενη διαδικασία της έγκρισης μελέτης.

Επίσης, δεν έχει αικολουθηθεί διοικητικά η διαδικασία που προβλέπεται από την Υ.Δ. Ε1β/221/65 δηλαδή της έκδοσης προσωρινής άδειας διάρκειας έξι μηνών ύστερα από αυτοψία της αρμόδιας υπηρεσίας για την διαπίστωση της σωστής κατασκευής των έργων και της καλής λειτουργίας της εγκατάστασης επεξεργασίας και διάθεσης που θα περιγράφονται στην μελέτη. Η χορηγηση της οριστικής άδειας διάθεσης των αποβλήτων γίνεται μετά από την διαπίστωση της καλής λειτουργίας και την λήψη σχετικής δειγματοληψίας.

Σύμφωνα με το υπ' αριθμ. 2201/20 5 2007 έγγραφο της Δ/νσης Υγείας Ν.Α. Κυκλαδών, έχει εγκριθεί από τη Δ/νση Υγείας η Μελέτη Επεξεργασίας και Διάθεσης Λυμάτων της εταιρείας S&B BIOMΗΧΑΝΙΚΑ ΟΡΥΚΤΑ ΑΕ, για την μονάδα που βρίσκεται στην περιοχή Τσιγκράδο Δήμου Μήλου, και έχει αποσταλεί στην ΤΥΔΚ για γνωμοδότηση, όπως προβλέπεται από την ισχύουσα νομοθεσία.

2. Έχει χορηγηθεί οριστική άδεια στην εταιρεία A.E.E. ΑΡΓΥΡΟΜΕΤΑΛΛΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΒΑΡΥΤΙΝΗΣ στα Βούνια ύστερα από την προβλεπόμενη διοικητικά διαδικασία έγκρισης μελέτης και της χορηγησης προσωρινής άδειας.

3. Δεν έχουν γίνει δειγματοληψίες εκτός από μία ΕΚΘΕ στα Βούνια.

4. Δεν υπάρχει φρεάτιο δειγματοληψίας στον αγωγό στα Βούνια, ενώ από την απόληξη του αγωγού στο κύμα είναι

ρεάλεται σημαντικά από την απόρριψη παρουσιάζοντας έντονη θολερότητα σε κατάσταση νημερίας.

7. Από την αυτοψία που διενεργήσαμε διαπιστώσαμε ότι είναι δυνατή η μεταφορά από τον άνεμο του υπέρλεπτου περλίτη τουλάχιστον από το

λήσ των λυμάτων ή βιομηχανικών αποβλήτων θα εξασφαλίζουν γρήγορη και καλή ανάμηξή τους με το νερό του αποδέκτη. Η αραίωση των λυμάτων ή βιομηχανικών αποβλήτων εντός του αποδέκτη, μετά την ανάμηξή τους κοντά στην περιοχή εκβολής, θα είναι τέτοια ώστε να μη προκαλούνται

Κερκόπορτα προς το άρθρο 16

Μέχρι σήμερα η Ελλάδα έπρεπε να εφαρμόσει την κοινοτική οδηγία 36/2005, εξισώνοντας τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων ΑΕΙ-ΤΕΙ μ' αυτά των περιβότων Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών (ΚΕΣ), που πουλάνε «πανεπιστημιακά πτυχία» σε συνεργασία με «πανεπιστήμια» του εξωτερικού. Η κυβέρνηση υποβαθμίζει το ζήτημα, υποστηρίζοντας ότι υπάρχει χρόνος τουλάχιστον μιας διετίας ακόμη, προκειμένου να υπάρξει τελεσδίκικη απόφαση στις λαβυρινθώδεις διαδικασίες του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Εξάλλου -λένε κυβερνητικοί παράγοντες- το ζήτημα αφορά επαγγελματικά δικαιώματα και όχι αναγνώριση πτυχίων.

Η δική μας άποψη για τα λεγόμενα επαγγελματικά δικαιώματα, ένα θέμα που εδώ και χρόνια ταλανίζει και την ελληνική εκπαίδευση, προκαλώντας συντεχνιακές αναδιπλώσεις και μέσα στο φοιτητικό κίνημα και διασπάσεις σε «ΑΕΙτζήδες» και «ΤΕΙτζήδες», έχει εκτεθεί κατ' επανάληψη. Είμαστε από άποψη αρχών ενάντια στη σύνδεση της μόρφωσης με κάθε είδους επαγγελματικά δικαιώματα. Είμαστε υπέρ μιας ενιαίας ανώτατης εκπαίδευσης (με την ουσιαστική σημασία των όρων «ενιαία» και «εκπαίδευση»), με ελεύθερη πρόσβαση όλων των απόφοιτων λυκείου σ' αυτή.

Όμως, η εφαρμογή της συγκεκριμένης κοινοτικής οδηγίας στις συγκεκριμένες ελληνικές συνθήκες και υπό το φως ενός μεγάλου ζητήματος που ακόμα παραμένει διακυβευόμενο (κατάργηση του άρθρου 16 του συντάγματος), κάθε άλλο παρά αδιάφορη ή πόσον σημασίας είναι. Ανοίγει την κερκόπορτα προς την κατάργηση του άρθρου 16. Μπάζει από το παράθυρο τη νομιμοποίηση των πτυχίων που πουλάνε πανάκριβα οι «σχολάρχες» των ΚΕΣ. Νομιμοποιεί επί της ουσίας πτυχία τριετούς φοίτησης. Ενσχύει αυτό το κομμάτι της ιδιωτικής εκπαίδευσης, στέλνοντας ακόμα περισσότερο κόσμο στα «κλαμπάκια» των ΚΕΣ. Δημιουργεί τετελεσμένα, μια δε factο κατάσταση που οποία σε ελάχιστα χρόνια θα καταστήσει εν τοις πράγμασι αναχρονισμό το άρθρο 16 του συντάγματος. Ακόμα κι αν δεν καταργηθεί, χάρη στην αντίσταση του φοιτητικού κινήματος (όπως όλα δείχνουν, δεν θα τους περάσει του Καραμανλή, του Γιωργάκη και του Βενιζέλου), θα καταστεί ανενεργό και κάποια στιγμή στο μέλλον θα καταργηθεί και τυπικά, χωρίς κανείς τότε να ενδιαφερθεί γι' αυτό.

Μα δεν πρέπει να έχουν επαγγελματικά δικαιώματα δεκάδες χιλιάδες παιδιά που σπουδάζουν στα ΚΕΣ; Ζευτόδιλημμα. Στην αγορά εργασίας πρόσβαση έχουν όλοι. Το πραγματικό δίλημμα έχει να κάνει με το χαρακτήρα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Αν πάμε αρκετά χρόνια πίσω, θα θυμηθούμε ότι η πρώτη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ κατέργησε τις ανώτατες ιδιωτικές σχολές και ενσωμάτωσε τους σπουδαστές τους στα ΤΕΙ. Καμάρωνε, μάλιστα, τότε γ' αυτό. Ας καταργήσουν, λοιπόν, και τα ιδιωτικά «πανεπιστήμια» των ΚΕΣ και ας ενσωματώσουν τους σπουδαστές τους στα ΤΕΙ. Ας θεσπίσουν την ελεύθερη είσοδο όλων των αποφοίτων λυκείων στη δημόσια τριτοβάθμια εκπαίδευση και τότε οι λόγοι ύπαρξης των ΚΕΣ με τα πτυχία-μαιϊμού θα εκλείψουν. Είναι ο πυμερούς clausus, που αφήνει δεκάδες χιλιάδες παιδιά εκτός τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, που τροφοδοτεί αυτά τα μαγαζάκια και φουσκώνει τις τσέπες των ιδιοκτητών τους.

Κανένας συντεχνιασμός περί επαγγελματικών δικαιώματων, λοιπόν, αλλά διεκδίκηση ενιαίας ανώτατης εκπαίδευσης, με ελεύθερη πρόσβαση όλων των παιδιών σ' αυτή. Ιδού η πρόκληση για το φοιτητικό κίνημα.

Π.Γ.

α/α	ΜΗΝΑΣ	2005	2006	2007
1	Ιανουάριος	21		23
2	Φεβρουάριος	23		24
3	Μάρτιος	28		35
4	Απρίλιος	38		28
5	Μάιος	21		19
6	Ιούνιος	39	71	18
7	Ιούλιος	99	235	67
8	Αύγουστος	121	165	82
9	Σεπτέμβριος	31		
10	Οκτώβριος	26		
11	Νοέμβριος	38		
12	Δεκέμβριος	29		
ΣΥΝΟΛΟ		514	471	296

κώνων από την εισπνοή περλίτη, δεν υπάρχουν στοιχεία. Η άποψη του Δ/ντη κ. Αποστολόπουλου, όπως αναφέρεται στην πτυχία της ίδιας συμμόρφωσης, έχει διεγεγάγει την επεξεργασία της περιοχής σε επεξεργασία της ίδιας συμμόρφωσης, με την αποτελεσματική προσέγγιση της περιοχής.

◆ Η θέση και ο τρόπος εκβολής

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενελάου 1 και Ερντά, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. ΑΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

